

PÓŁROCZNIK AKADEMII IGNATIANUM W KRAKOWIE

ISSN 1899-8860

IGNATIANUM

1/2017 (18)

W NUMERZE:

IGNATIANUM
STAJE SIĘ
MIĘDZYKRAJOWE!
S. 7

NASZ REPREZENTANT
WE WŁADZACH
PARLAMENTU STUDENTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
S. 16

W STRONĘ
NOWOCZESNEJ
DYDAKTYKI
S. 21

W Instytucie Kulturoznawstwa Akademii Ignatianum w Krakowie został utworzony **nowy kierunek studiów pierwszego stopnia:**

TURYSTYKA I REKREACJA

Są to studia o profilu **praktycznym** ukierunkowane społecznie, humanistycznie i przyrodniczo, w których akcent został położony na wypracowanie **profesjonalnego warsztatu** pracy w różnorodnych firmach oraz instytucjach **rynku usług turystycznych i rekreacyjnych**.

Do wyboru są następujące specjalności:

- » turystyka regionalna
- » turystyka biznesowa i kwalifikowana

Minione wydarzenia

- 13–14 października 2016 – konferencja „Religia i wiara dzisiaj – między dialogiem a fundamentalizmem”. Instytut Kulturoznawstwa
- 17–18 października 2016 – konferencja „Różnorodne przestrzenie pedagogiczne i ich wpływ na procesy wychowania we współczesnej rzeczywistości społecznej”. Instytut Nauk o Wychowaniu
- 18–19 października 2016 – Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Kształcenie profesjonalistów dla integralnej gerontologii XXI wieku”. Instytut Nauk o Wychowaniu
- 14 listopada 2016 – wykład dr Elżbiety Bojanowskiej, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, pt. „Polityka senioralna w Polsce”. Instytut Nauk o Wychowaniu
- 21–22 listopada 2016 – I Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Wczesna edukacja dziecka – trywializacja czy modernizacja”. Instytut Nauk o Wychowaniu
- 24–25 listopada 2016 – konferencja „Synergia środowisk wychowawczych. Główne wyzwania w Europie Środkowo-Wschodniej po 1989 roku”. Instytut Nauk o Wychowaniu
- 1 grudnia 2016 – konferencja „Religia i kultura w cyfrowych mediach”. Instytut Kulturoznawstwa
- 8 grudnia 2016 – konferencja „Koniec imperium 1991 (?) ćwierć wieku później. Imperium sowieckie: rozpad, dziedzictwo i próby odbudowy”. Instytut Nauk o Polityce i Administracji
- 12 stycznia 2017 – konferencja „Zarządzanie międzykulturowe – etyka, kultura, gospodarka”. Instytut Filozofii, Instytut Kulturoznawstwa

Od redakcji

Wiosna to czas planowania, a także wcielania w życie nowych pomysłów i przedsięwzięć. O tym, jakie zmiany czekają nas w Akademii Ignatianum, opowiadają m.in. przewodniczący Samorządów – studenckiego i doktoranckiego. Oprócz tego w bieżącym numerze przedstawiamy sylwetkę naszego studenta, który znalazł się we władzach Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej oraz udowadniamy, że... „Ignatianum staje się międzynarodowe!”

Z ŻYCIA UCZELNI

Co nowego w Samorządach? / <i>Tomasz Ubik, Michał Pikul</i>	4
Brak anonimowości, „ludscy” wykładowcy i 94% zatrudnionych absolwentów / <i>Aleksandra Walczyk</i>	5
Studia to nie tylko nauka / <i>Lesław Florian</i>	6
Ignatianum staje się międzynarodowe! / <i>Antonia Kostopoulou, Agnieszka Baran</i>	7
Erasmus+ zmienia życie i otwiera umysł / <i>Agnieszka Baran, Antonia Kostopoulou</i>	8
Ślady Szekspira – jego biografia i dzieło w literaturze oraz innych tekstach kultury / <i>Monika Stankiewicz-Kopeć, Dominika Ruszkiewicz</i>	10
Pomocne dłonie / <i>Monika Stankiewicz-Kopeć, Tomasz Konturek</i>	13
Dobro zawsze wraca – Szlachetna Paczka / <i>Justyna Kulczycka</i>	14
Nasz reprezentant we władzach Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej / <i>Tomasz Ubik</i>	16
O liderach i motywacji / <i>Łukasz Burkiewicz</i>	16
Chrześcijaństwo a relacje międzykulturowe – nowa seria wykładów / <i>Tomasz Dekert</i>	18
Tydzień Ekonomii Społecznej w Akademii Ignatianum / <i>Agata Piechowska</i>	19

WYCHOWANIE

W stronę nowoczesnej dydaktyki. Kilka uwag praktycznych na kanwie konferencji specjalistycznych / <i>Katarzyna Jarkiewicz</i>	21
KRIPA – indyjska wersja terapii 12 Kroków AA / <i>Jacek Poznański</i>	25

MYŚL FILOZOFICZNA

Wspomnienie o Ojcu Profesorze Romanie Darowskim (1935–2017) / <i>Beata Stuchlik-Surowiak</i>	28
Lekki zawrót głowy, czyli filozofia w działaniu / <i>Celina Kisiel-Dorohinicka</i>	30

KULTURA

Zarządzanie międzykulturowe / <i>Łukasz Burkiewicz</i>	20
Światło w architekturze / <i>Barbara Hryszko</i>	28
W świecie spełnianych marzeń za kołem podbiegunowym / <i>Dariusz Rott</i>	32

WIEŚCI Z MYSŁOWIC

Obszary integracji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnością / <i>mgr Weronika Pudełko</i>	34
--	----

IGNATIANUM

PÓŁROCZNIK AKADEMII
IGNATIANUM W KRAKOWIE
1/2017 (18)
ISSN 1899-8860

Pismo ukazuje się od 2008 roku
za zgodą Rektora Akademii
Ignatianum w Krakowie

Redakcja: **dr Beata Stuchlik-Surowiak**
Koordynatorzy wydziałowi: **dr Magdalena Madej-Babula, dr Celina Kisiel-Dorohinicka, dr Agnieszka Puszkow-Bańka**
Współpraca: **mgr Tomasz Konturek**
Projekt graficzny i skład: **Koło Kwadratu**
Korekta: **dr Beata Stuchlik-Surowiak**

Wydawca
AKADEMIA IGNATIANUM W KRAKOWIE
ul. Kopernika 26, 31-501 Kraków
tel. centrala – 123 999 500, fax: 123 999 501
REGON: 357244777
NIP: 676-16-87-491
Konto bankowe: BANK BPH O/KRAKÓW
53 1060 0076 0000 3210 0016 0058

Nakład 1000 egzemplarzy

Spis treści

Projekt i skład

Grafika
s. 2: designed
by freepik

Co nowego w Samorządach?

Tomasz **Ubik** – Przewodniczący Samorządu Studenckiego AIK

Jestem studentem Akademii Ignatianum od 2012 roku. Rozpocząłem wówczas studia na kierunku filozofia, a w 2013 roku zrekrutowałem się na psychologię.

Moja przygoda z Samorządem Studenckim zaczęła się już na pierwszym roku studiów, kiedy to zostałem wybrany starostą roku. To wystarczyło, aby przy odrobinie chęci włączyć się w projekty i akcje prowadzone przez Prezydium Samorządu. Moją pasją od zawsze była fotografia; to właśnie dzięki niej wstąpiłem w szeregi grupy animującej życie studenckie. Z czasem moje zaangażowanie rosło, pomagałem przy akcji „Rodacy-Bohaterom”, uczestniczyłem w uroczystościach uczelnianych jako asysta poczty sztandarowego. W ostatnim roku pełniłem funkcję Zastępcy Przewodniczącego Samorządu Studenckiego na Wydziale Filozoficznym.

Prywatnie jestem strażakiem ochotnikiem, działam społecznie. Poza wspomnianą wcześniej fotografią interesuję się życiem publicznym, polityką.

W trakcie swojej kadencji skupię się na edukacji studentów w zakresie ich praw oraz obowiązków. Bardzo istotną kwestią będzie wypracowanie przejrzystych ścieżek zaangażowania się w przedsięwzięcia Samorządu oraz sukcesywne rozbudowywanie zespołu aktywnie działających ludzi.

Z Akademią Ignatianum związany jestem od roku 2007. Tutaj ukończyłem kulturoznawstwo i zdecydowałam się na kontynuację studiów. Obecnie jestem doktorantem II roku na kierunku kulturoznawstwo.

W trakcie naszej kadencji będzie nam zależało na przybliżeniu sylwetki doktoranta studentom AIK. Chcemy to realizować m. in. poprzez zorganizowanie wspólnej konferencji studencko - doktoranckiej. Pragniemy, aby środowiska naukowe studentów i doktorantów mogły się wzajemnie poznać, co pomogłoby uczelni w pogłębieniu relacji student-doktorant. Poza tym zależy nam na aktywizacji doktorantów, m. in. poprzez ich udział w projekcie „Łacina Żywa, Łacina Wokół Nas”. Obecnie obowiązuje uchwała Rady Wydziału Filozoficznego, zgodnie z którą doktoranci, przed otwarciem przewodu doktorskiego, zobowiązani są przedstawić tezy swojej rozprawy doktorskiej. Piątkowe spotkania z łaciną staną się dla tych działań najlepszym miejscem. Będzie można tam usłyszeć efekty kilkuletniej pracy doktorantów na naszej uczelni.

Będziemy pełnić również dyżury, które pozwolą doktorantom poznać pracę Samorządu oraz znaleźć odpowiedzi na wszelkie nurtujące ich pytania.

Wszelkie sugestie i uwagi dotyczące działalności Samorządu Doktorantów AIK prosimy kierować na adres:

samorzad.doktorantow@ignatianum.edu.pl

mgr Michał **Pikul** – Przewodniczący Samorządu Doktorantów AIK

Brak anonimowości, „ludscy” wykładowcy i 94% zatrudnionych absolwentów

mgr Aleksandra **Walczyk** – koordynator ds. promocji AIK w Krakowie

W czasie tegorocznej rekrutacji Biuro Promocji prowadziło badania mające na celu zebranie informacji o kandydatach na studia w naszej Akademii. Badania ankietowe przeprowadziliśmy wśród blisko dwóch tysięcy osób, z czego tysiąc dwieście stanowili kandydaci na studia pierwszego stopnia.

Według zgromadzonych danych kandydaci na studia to w większości mieszkańcy Małopolski (70%), Podkarpacia (12%), Śląska (8%) i województwa świętokrzyskiego (5%). Pozostałe 5% stanowili mieszkańcy innych województw.

Ankieta zawierała ponadto dwa pytania o źródła, z których młodzież czerpała informacje o naszej uczelni. Pierwsze pytanie odnosiło się do źródła, z którego kandydat po raz pierwszy usłyszał o Akademii Ignatianum, zaś drugie do miejsc, w których uzyskał szerszą informację. W pierwszym i drugim przypadku ankietowani w dużej mierze wskazali na rodzinę i znajomych, a w dalszej kolejności na Internet, reklamę bezpośrednią opartą na spotkaniach przedstawicieli uczelni z młodzieżą, zaś na samym końcu na reklamę outdoorową.

Istotne w ankiecie okazało się pytanie o motywację-powody, dla których młodzież zdecydowała się rekrutować na studia właśnie do Akademii Ignatianum. Najpopularniejsze odpowiedzi odnosiły się do jakości kształcenia, renomy uczelni, chęci studiowania w Krakowie i dobrej, kameralnej atmosfery.

Wyniki badań wskazały na istotną cechę różniącą Akademię Ignatianum od innych krakowskich uczelni. Kameralność, dobra atmosfera to zalety, które nasi studenci wymieniają od kilku lat na pierwszym miejscu. Co jednak w praktyce oznaczają te określenia? Oddajmy głos studentom: „Fajni ludzie na roku, spoko wykładowcy, tacy ludzcy, brak kolejek do ksera i harmonogram zajęć ułożony tak, że zawsze można trochę popracować

Rozdanie dyplomów; fot. W. Stępniewski

Czapka studencka – przedmiot marzeń wielu...; fot. W. Stępniewski

czy gdzieś wyskoczyć”. Czy to naprawdę wszystko, czego potrzebuje dzisiejszy student? Kolokwialne określenia „fajni”, „spoko” ukrywają w tym przypadku w sobie coś więcej. Studenci AIK to grupa kreatywnych, pełnych pasji ludzi, którzy angażują się w wiele inicjatyw społecznych, artystycznych, charytatywnych – we wszystkie, gdzie można choć spróbować zmienić szarą rzeczywistość. Ciekawym jest też stwierdzenie o „takich ludzkich wykładowcach”. Od lat mówi się w Ignatianum o bardzo dobrych relacjach student–wykładowca. Studenci, szczególnie ci, którzy z różnych względów byli zmuszeni nieco zmodyfikować swój tryb studiów, często podkreślają zrozumienie, z jakim się spotkali ze strony wykładowców i władz uczelni. Naturalnie nie chodzi tu o wpisywanie zaliczeń czy zmniejszanie zakresu obowiązków na bazie współczucia, ale o możliwości przełożenia egzaminu, odrobienia zajęć czy dodatkowej konsultacji, niekoniecznie w godzinach wyznaczonego dyżuru.

Dobra relacja student–wykładowca jest ściśle związana z kolejną cechą Akademii Ignatianum,

jaką jest kameralność. Pojęcie to powszechnie łączone jest z elitarnością, z czymś dostępnym tylko dla nielicznych. Lubimy to, co kameralne, co pozwala nam na chwilę poczuć się kimś wyjątkowym. Czy można jednak mówić o kameralności wśród ponad trzech tysięcy ludzi? Okazuje się, że tak. „Kameralność” oznacza w tym wypadku niewielkie grupy studentów, wykładowców, którzy szybko poznają swoich podopiecznych, wiele okazji do wspólnych spotkań, również tych pozauczelnianych, brak uciążliwych kolejek – czyli wszystko, co sprawia, że w Ignatianum student nie jest anonimowy.

Okazuje się też, że nasi absolwenci bardzo dobrze radzą sobie na rynku pracy. Jak pokazują badania dotyczące „ekonomicznych losów absolwentów” przeprowadzone przez GUS wśród osób, które uzyskały dyplom w 2014 r., Akademia Ignatianum w Krakowie znajduje się na drugim (!) miejscu wśród wszystkich krakowskich uczelni. Zgodnie z wynikami badań, aż 93,7% naszych absolwentów w pierwszym roku od uzyskania dyplomu znajduje się w rejestrze ZUS, odprowadzając składki z tytułu zatrudnienia.

Korzystny wizerunek uczelni w oczach studentów jest bezcenny. To, co w świecie biznesu nazwane zostałoby „lojalnością klienta”, również na poziomie uczelni wyższych zyskuje ostatnimi czasy na znaczeniu. Tym bardziej, jeśli nie jest to jedynie zabieg propagandowy, ale przekonanie, prawdziwy głos braci studenckiej. Zadowoleni studenci i absolwenci są naszymi ambasadorami, promując pozytywny wizerunek Akademii Ignatianum w swoim otoczeniu. Zadowolenie ze studiowania przyczynia się nie tylko do promowania uczelni wśród młodzieży, ale również do tworzenia pozytywnego wizerunku wśród pracodawców, a nawet podmiotów niezwiązanych bezpośrednio ze szkolnictwem.

Utożsamianie się z uczelnią ma oczywiście wpływ na decyzję o kontynuacji studiów w AIK. Pozostaje mieć nadzieję, że zadowolenie dotyczyć będzie coraz szerszych aspektów studenckiej edukacji.

Ignatianum staje się międzynarodowe!

Antonia **Kostopoulou** – pracownik Biura Współpracy Międzynarodowej AIK

mgr Agnieszka **Baran** – uczelniany koordynator Programu Erasmus+ AIK, pracownik Biura Współpracy Międzynarodowej AIK

7 grudnia 2016 r. wejście do Akademii Ignatianum w Krakowie zmieniło się nie do poznania! Hol główny uczelni został przyozdobiony międzynarodowymi flagami, girlandami, chorągiewkami, ulotkami i wypełnił się ludźmi mówiącymi w różnych językach, częstującymi tradycyjnymi potrawami. Wszystkich studentów oraz pracowników AIK wchodzących do budynku witał duży kolorowy napis: INTERNATIONAL DAY.

Wydarzenie to, organizowane w Akademii Ignatianum po raz drugi, w tym roku odniosło ogromny sukces. Biuro Współpracy Międzynarodowej wraz z zagranicznymi studentami, goszczącymi w ramach Programu Erasmus+ na naszej uczelni oraz dzięki bezcennej pomocy wolontariuszy-studentów z różnych kierunków AIK, przemieniło na jeden dzień Akademię Ignatianum w prawdziwą „wioskę międzynarodową”! Wydarzenie to w tym roku mogło być wzbogacone o kraj spoza Europy, dzięki włączeniu się i dużemu zaangażowaniu pani Madison Harry, która reprezentowała Stany Zjednoczone, jak i Polsko-Amerykański Program Stypendialny Fulbright, w ramach którego gości na naszej uczelni w bieżącym roku akademickim.

Idea zorganizowania International Day spotkała się z wielkim entuzjazmem wśród studentów polskich i zagranicznych. Same przygotowania trwały kilka dni i obejmowały m. in. zaplanowanie oraz przyrządzenie przez każdą grupę studentów tradycyjnych potraw, wymyślenie zagadek związanych

Tortilla de Patatas od Raquel i Anny z Jaen (Hiszpania); fot. A. Kostopoulou

Studia to nie tylko nauka

Lesław **Florian** – Zastępca Przewodniczącego Samorządu Studenckiego Akademii Ignatianum w Krakowie

Mogłoby się wydawać, że czas studiów powinien być przeznaczany przez studentów wyłącznie na zgłębianie wiedzy czy poszerzanie horyzontów naukowych. Owszem, to bardzo ważne, jednak z czasem przekonujemy się, że przecież studia to nie tylko nauka. To najpiękniejszy okres w naszym życiu i musimy go wykorzystać jak najlepiej – pod wieloma względami.

W Akademii Ignatianum znaleźliśmy sposób, jak łączyć pasję z działaniem na rzecz innych. Pomógł nam w tym Samorząd Studencki, gdzie możemy robić wiele pożytecznych rzeczy, a przy tym zdobywać doświadczenie

zawodowe i życiowe. Jako Samorząd Studencki organizujemy wiele wydarzeń kulturalnych i rozrywkowych. W ostatnich miesiącach był to XIV Przegląd Twórczości Akademickiej „Cecyliada 2016”, w którym zaprezentowało się 18 uczestników. I miejsce zajęła Aleksandra Matyskiel, II miejsce Milena Mosioł, III miejsce Sonja Musioł, a nagroda publiczności powędrowała do Justyny Kocur. Nagrody tradycyjnie ufundował ks. Jakub Kołacz SJ, Prowincjał oo. Jezuitów. Wszystkim serdecznie gratulujemy!

Samorząd Studencki, podejmując aktywność na rzecz innych ludzi, tym samym realizuje jezuicką zasadę MAGIS – WIĘCEJ. Więcej dla drugiego człowieka. Tym naszym „więcej” jest przekazanie części siebie i to części tej najcenniejszej – krwi. W listopadzie 2016 roku od 24 osób zebrano 10,8 l krwi.

Jeśli masz w sobie ducha działania i pomagania innym, zapraszam do Samorządu Studenckiego. Pokój 304 to adres, pod którym będziesz mógł zrealizować swoje pasje. Z własnego doświadczenia zapewniam Cię, że będzie to idealne uzupełnienie czasu studiów.

Międzykulturowy zespół International Day; fot. T. Ubik

z ciekawostkami o poszczególnych krajach, przedstawienie „slajdowiska” wzbogaconego o odtwarzanie tradycyjnej muzyki, zgromadzenie ulotek promocyjnych poszczególnych uczelni i miast.

7 grudnia 2016 roku, od samego rana, studenci gorliwie przygotowywali swoje stanowiska, wieszali flagi, zdjęcia, chorągiewki, rozkładali poczęstunek. Wydarzenie było zaplanowane w godzinach 11:00–14:00, by zapewnić jak największej grupie odbiorców możliwość uczestniczenia w nim. Z satysfakcją można stwierdzić, że zainteresowanie nie malało ani przez chwilę. Wykładowcy, pracownicy administracyjni oraz liczne grupy studentów podchodzili do stolików, przy których studenci zagraniczni opowiadali chętnie i z dużym zaangażowaniem o swoich krajach, częstowali smakołykami i odpowiadali na zadawane pytania, opisywali sposób przygotowywania tradycyjnych potraw oraz historie i tradycje z nimi związane.

Studenci Akademii Ignatianum wykazali się bardzo dużą aktywnością, pomagając nie tylko w organizowaniu wydarzenia International Day,

ale również uczestnicząc w innych inicjatywach BWM. Pomimo wielu obowiązków, tzw. mentorzy studentów zagranicznych wspierali przygotowania swoich podopiecznych, uczestnicząc równocześnie w przygotowaniu polskiego stoiska. BWM corocznie prowadzi wśród swoich studentów rekrutację na pełnienie funkcji „Erasmus Mentors”, co spotyka się zawsze z wielkim zainteresowaniem. Dzięki mentorom studenci zagraniczni mogą liczyć na szybką i skuteczną pomoc nie tylko w sprawach praktycznych, dotyczących życia codziennego oraz funkcjonowania na uczelni. Osoby te pełnią także rolę łączników w procesie integracji swoich zagranicznych podopiecznych z lokalnym akademickim środowiskiem. Bardzo często pozytywnym rezultatem tej współpracy jest fakt, że znajomości takie przekształcają się w długotrwałe przyjaźnie.

Podczas całego wydarzenia pracownicy BWM AIK obsługiwali punkt informacyjny Programu Erasmus+, usytuowany w centralnym miejscu. Była to dobra okazja do promowania możliwości wyjazdowych zarówno wśród studentów jak

i pracowników AIK w ramach tego programu. Ze względu na dużą liczbę osób zainteresowanych ewentualnymi wyjazdami, pracownicy BWM zdecydowali się zorganizować 14 grudnia 2016 r. osobne spotkanie informacyjne, w formie prezentacji, poświęcone w całości przedstawieniu możliwości uczestniczenia w Programie Erasmus+.

Również Akademickie Biuro Karier włączyło się z wielkim zaangażowaniem w to wydarzenie. W związku z możliwością wyjazdu studentów AIK na praktyki zagraniczne w ramach Programu Erasmus+, Pani Agata Piechowska udzielała informacji odnośnie do sposobów poszukiwania miejsc praktyk, podając konkretne przykłady oraz udzielając praktycznych wskazówek wszystkim zainteresowanym.

International Day można podsumować jednym stwierdzeniem – był to niewątpliwie wielki festiwal młodzieży, który wspierał i urzeczywistniał pomysły młodych ludzi z różnych krajów, a także wzmacniał dialog międzykulturowy, którego łącznikiem mogła być nasza Akademia. Największym sukcesem dla nas – głównych organizatorów i koordynatorów tego wydarzenia - był widok promiennych, pomimo wielkiego zmęczenia, zadowolonych i uśmiechniętych twarzy studentów - polskich i zagranicznych.

W roku akademickim 2016/2017 Akademia Ignatianum w Krakowie gości 14 zagranicznych studentów na wymianie międzynarodowej w ramach Programu Erasmus+. Są to studenci z Włoch, Węgier, Bułgarii, Czech oraz Hiszpanii. Osoby te studiują w tych samych warunkach, co polscy studenci, w okresie jednego lub dwóch

Reprezentacja ze Stanów Zjednoczonych i Grecji; fot. A. Baran

semestrów. Pochodzą z różnych ważnych europejskich ośrodków akademickich, m.in. Eötvös Loránd University w Budapeszcie, Università degli Studi di Milano Bicocca w Mediolanie, Sofia University St. Kliment Ohridski w Sofii oraz Corvinus University of Budapest.

W ostatnich latach poszczególne instytuty AIK rozszerzyły swoją ofertę edukacyjną w językach obcych. W związku z tym uczelnia cieszy się coraz większą popularnością wśród studentów uczelni partnerskich, co widać w zwiększającej się corocznie liczbie przyjeżdżających. Obecność zagranicznych studentów na zajęciach nie tylko poszerza tematy dyskusji, ale również przyczynia się do integracji zagranicznej i polskiej młodzieży.

Dokumentacja zdjęciowa wraz z filmikiem promocyjnym jest dostępna na ignacjańskim funpage, kanale youtube oraz na stronie internetowej Biura Współpracy Międzynarodowej. Materiały te stanowią wspianą promocję dla naszej Akademii i zachętę dla zagranicznych studentów podejmujących decyzję dotyczącą wyboru uczelni, na której pragną odbyć część swoich studiów.

Erasmus+ zmienia życie i otwiera umysły

mgr Agnieszka Baran, Antonia Kostopoulou

Biuro Współpracy Międzynarodowej AIK koordynuje realizację Programu Erasmus+ Szkolnictwo Wyższe w zakresie mobilność edukacyjna. W ramach tej akcji możliwe jest realizowanie wymiany międzynarodowej (wyjazdy oraz przyjazdy) studentów oraz pracowników naukowych i administracyjnych uczelni.

Wyjazdy studentów AIK mogą dotyczyć realizowania części studiów na uczelni zagranicznej lub odbycia praktyki w instytucji poza granicami kraju. W ramach jednego poziomu studiów (I, II, III poziom) student może realizować mobilność w ramach tego programu przez maksymalny okres 12 miesięcy (studia semestralne lub roczne, praktyki trwające od 2 do 12 miesięcy). Dla studentów studiów magisterskich jednolitych maksymalny kapitał mobilności wynosi 24 miesiące. Wyjazdy pracowników AIK również mogą być realizowane w dwóch

obszarach – w celu prowadzenia wykładów na uczelni partnerskiej lub w celu odbycia szkolenia. Średni czas każdego z tych wyjazdów trwa 5 dni.

Z roku na rok wymiana międzynarodowa w ramach Programu Erasmus+ cieszy się coraz większym zainteresowaniem zarówno wśród studentów jak i pracowników naszej uczelni. W roku akademickim 2015/2016 z projektu skorzystało 39 uczestników, w tym 16 studentów i 23 pracowników AIK.

Aby móc realizować wymianę, niezbędne jest podpisanie umowy bilateralnej z danym ośrodkiem. Aktualna baza uczelni partnerskich, z którymi AIK ma podpisaną umowę, liczy 55 uniwersytetów z różnych krajów europejskich.

Możliwości, jakie oferuje Program Erasmus+, nie tylko wzbogacają dorobek edukacyjny studentów, ale zwiększają również atrakcyjność uczelni u przyszłych kandydatów na studia. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że wzrastająca corocznie liczba studentów przyjeżdżających pozytywnie wpływa na doświadczanie wielokulturowości w społeczności akademickiej, a także ma bardzo wymierny efekt w postaci wzrostu współczynnika dofinansowania, które AIK otrzymuje z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Ślady Szekspira – jego biografia i dzieło w literaturze oraz innych tekstach kultury

dr Monika **Stankiewicz-Kopeć** – adiunkt w Instytucie Kulturoznawstwa AIK, Prodziekan ds. Ogólnych i Jakości Kształcenia Wydziału Filozoficznego

dr Dominika **Ruszkiewicz** – adiunkt w Katedrze Filologii Angielskiej na Wydziale Pedagogicznym AIK

Zwieńczeniem Światowego Roku Szekspira w Akademii Ignatianum w Krakowie była interdyscyplinarna konferencja *Ślady Szekspira – jego biografia i dzieło w literaturze oraz innych tekstach kultury*, która odbyła się w dniach 5–6 grudnia 2016 r. Zorganizowana wspólnie przez Katedrę Filologii Angielskiej Wydziału Pedagogicznego oraz Wydział Filozoficzny (Instytut Kulturoznawstwa), konferencja zgromadziła 40 prelegentów z 9 ośrodków polskich i zagranicznych, którzy wygłosili referaty na temat obecności Szekspira w literaturze, kulturze, sztuce i edukacji.

Otwarcia konferencji dokonali: Rektor Akademii Ignatianum, ks. prof. dr hab. Józef Bremer SJ, Dziekan Wydziału Filozoficznego, dr hab. Tomasz Homa SJ, prof. Ignatianum, oraz Kierownik Katedry Filologii Angielskiej, dr hab. Krystyna Zabawa, prof. Ignatianum.

Konferencja, wpisująca się w cykl wydarzeń realizowanych w ramach obchodów 400. rocznicy śmierci Williama Szekspira, stała się okazją do upamiętnienia spuścizny tego znakomitego angielskiego dramaturga i poety. Spotkania konferencyjne prowadzone w równoległych sekcjach tematycznych, w językach polskim oraz angielskim, poprzedzone zostały referatami plenarnymi wygłoszonymi przez wybitnych znawców dzieł angielskiego dramaturgii.

Plenarne wykłady prof. Gerarda Kilroya oraz Clare Asquith wprowadziły słuchaczy w społeczno-historyczny kontekst dzieł Szekspira. Prof. Kilroy, w wykładzie zatytułowanym *Szekspir i archeologia kultury*, zachęcał słuchaczy do zagłębienia się w materię historyczną znajdującą się pod powierzchnią tekstu: „Kiedy usuniemy z malowidła

współczesne naleciałości, kiedy zagłębimy się pod powierzchnię miasta, być może będziemy w stanie czytać teksty z większą wrażliwością na ówczesną kulturę” – mówił. Natomiast referat Clare Asquith zatytułowany *Szekspir i kasata angielskich klasztorów – zapomniana perspektywa* przybliżył słuchaczom polityczny kontekst Szekspirowskiego poematu *Gwałt na Lukrecji*. Ten sam poemat, jednak tym razem analizowany w perspektywie intertekstualnej, stał się tematem przewodnim referatu prof. dr hab. Krystyny Kujawińskiej-Courtney z Uniwersytetu Łódzkiego. Ostatni z wykładów plenarnych, wygłoszony przez dr Teresę Bałuk-Ulewiczową, dotyczył motywu Polski obecnego w *Hamlecie*.

Historyczny potencjał utworów Szekspira podjęty został także w anglojęzycznej sekcji tematycznej z udziałem dr. Andrzeja Wadasa, Ignatianum (*Shakespeare as a Witness and Chronicler of the [Tudor] Revolution*). Filozoficzne treści w twórczości angielskiego dramaturga referowali: dr Carl Humphries, Ignatianum (*Wittgenstein's Remarks on Shakespeare: a Clash of Cultures or Something More?*) oraz mgr Magdalena Filipczuk,

Badacze do dziś spierają się, jak naprawdę wyglądał Szekspir; fot. Wikimedia Commons

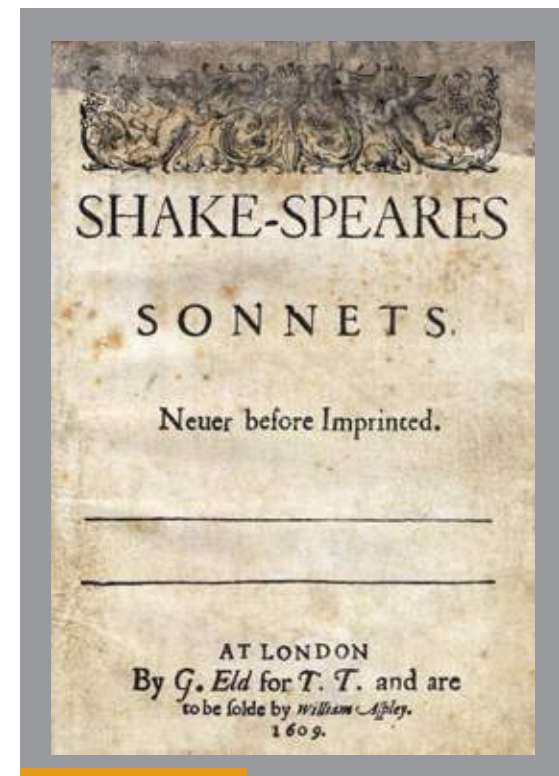
Ignatianum (*How to Overcome Skepticism? Stanley Cavell on „Othello”*).

Pozostałe anglojęzyczne sekcje skoncentrowane były przede wszystkim wokół

- źródeł szekspirowskich motywów i bohaterów (dr Dominika Ruszkiewicz, Ignatianum: *Leaving the Final Trace: The Testamentary Poetics in the Troilus and Cressida Story; Chaucer, Henryson, Shakespeare*),
- ich wykorzystania w późniejszych utworach (dr Anna Bugajska, WSE Kraków: *The Many Faces of Prospero in C.S. Lewis's „Voyage of the Dawn Treader”*; dr Anna Pietrzykowska-Motyka, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie: *Women Novelists: Shakespearean Appropriations in British Contemporary Novel*; dr Sylwia Wojciechowska, Ignatianum: *Pastoral Repose: Shakespearean Reminiscences in „Under the Greenwood Tree” by Thomas Hardy*),
- wykorzystania utworów Szekspira w pracy z młodzieżą szkolną (dr Aeddán Shaw, Ignatianum: *Utilizing Shakespeare as a Resource in Supplying Constructive Feedback in Teacher Development Programs*; mgr Adam Krzyk, Ignatianum: *The Use of Shakespeare's Literary Texts during the English Language Lessons*) oraz ze studentami (dr Jarosław Hetman, UMK Toruń: *Shakespeare Through Acting. Alternative Methods of Teaching Shakespeare to University Students*),

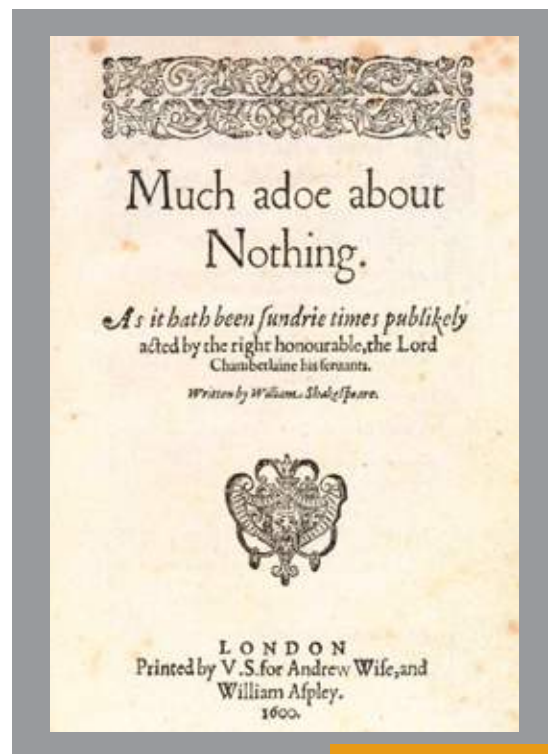
• obecności Szekspira w nowych mediach (mgr Karolina Rybicka, *Much Ado About Something New: Shakespeare on New Media*).

W sekcjach polskojęzycznych przyjrano się:

Strona tytułowa *Sonetów*; wydanie z 1609 roku; fot. Wikimedia Commons

Strona tytułowa *Wiele hałasu o nic*, wydanie z 1600 roku; fot. Wikimedia Commons

- biografii Stadfordczyka (dr Tomasz Kowalski, UAM Poznań: *Jedno życie [to za mało]? Biografia Szekspira w ujęciu Grahama Holdernessa*),
- obecności Szekspira w refleksji oraz twórczości literackiej polskich artystów współczesnych (dr hab. Alicja Mazan-Mazurkiewicz, Uniwersytet Łódzki: *„Tu ujęto w ręce mały okruch ludzki”... Miejsce Szekspira w medytacjach Zygmunta Kubiaka nad kulturą śródziemnomorską*; dr Józef Maria Ruszar, Ignatianum: *Szekspir w twórczości Herberta*; dr hab. Marek Bernacki, prof. ATH, ATH Bielsko-Biała: *Szekspir jako „milczący świadek” ideowego sporu między Z. Herbertem i Cz. Miłoszem*. [Glosa do „Trenu Fortynbrasa” Zbigniewa Herberta]),
- polskiej recepcji Szekspira (prof. dr hab. Anna Czabanowska-Wróbel, Uniwersytet Jagielloński: *Osiem młodopolskich sonetów o Szekspirze z epilogiem*; dr Monika Stankiewicz-Kopeć, Ignatianum: *U progu polskiego romantyzmu. Polemika Adama Mickiewicza z Janem Śniadeckim z Szekspirem w tle*; mgr Natalia Charysz, Uniwersytet Jagielloński: *Grabiec z „Balladyny” Juliusza Słowackiego w kontekście postaci z dramatów*

- *William Szekspira*; mgr Katarzyna Michalik, Uniwersytet Jagielloński: *Szekspiryzm – saga – estetyka Północy*; mgr Anna Kowalcze-Pawlik, WSE Kraków: *„Ban, Ban Kali[ban]”: Monsieur Potwór w polskiej recepcji „Burzy”*),
- obecności Szekspira w polskiej tradycji ludowej (dr hab. Violetta Wróblewska, prof. UMK, UMK Toruń: *Król Lear w polskiej tradycji ludowej*),
- politycznym kontekstom twórczości Szekspira (dr hab. prof. nadzw. Mateusz Nieć, Ignatianum: *Dyskurs polityczny „Juliusza Cezara” Szekspira*), a nawet kontekstom... ekologicznym (dr Monika Sosnowska, Uniwersytet Łódzki: *Ekofobiczny Hamlet i ekofiliczna Ofelia. O związkach człowieka z naturą*),
- współczesnym artystycznym interpretacjom dzieł Szekspira (dr Olga Katafiasz, PWST Kraków: *Szekspirowscy odmieńcy we współczesnych kostiumach, czyli o możliwości ideologicznych korekt*; dr hab. Hanna Ratuszna, prof. UMK, UMK Toruń: *W poszukiwaniu szczęścia – „O tym jak Don Kichot pogodził Hamleta i Don Juana” Jerzego Żuławskiego*; dr Wanda Świątkowska, Uniwersytet Jagielloński: *Tradycja teatralna „studium o Hamlecie” Stanisława Wyspiańskiego – od Grotowskiego do Garbaczewskiego*; dr Sylwia Kołos, UMK Toruń: *Fenomen kina szekspirowskiego lat 90. XX wieku w perspektywie wieku XXI*; dr Lilianna Dorak-Wojakowska, Ignatianum: *Myslenie Szekspirem. O plastyce teatralnej Zofii Wierchowicz*; dr Edyta Koncewicz-Dziduch, Ignatianum: *Groteskowe inspiracje szekspirowskie w komedii „Przedstawienie Hamleta we wsi Głucha Dolna” Ivo Breš*; dr hab. Monika Rasiewicz, Ignatianum: *Pomiędzy prozą a wierszem – budowanie kulminant napięcia dramatycznego na wybranych przykładach z dramaturgii Szekspira*; mgr Nadia Moroz-Olshanska, Ignatianum: *Hamlet. Ostatnia rola życia Władimira Wysockiego w Teatrze na Tagańce*),
- adaptacjom twórczości Szekspira skierowanym do odbiorcy dziecięcego (dr hab. Krystyna Zabawa, prof. Ignatianum: *Szekspir dla dzieci – wybrane adaptacje*),
- arteterapeutycznym walorom dzieł angielskiego Mistrza (dr Renata Kowalczyk, Ignatianum: *„W tym szaleństwie jest metoda”? O szekpirologii w kontekście arteterapeutycznym*).

Konferencja ta pokazała, że twórczość Williama Szekspira wciąż stanowi źródło inspiracji zarówno dla artystów jak i badaczy – skłaniając do dyskusji, prowokując do refleksji i stawiania coraz to nowych pytań.

Pomocne dłonie

dr Monika **Stankiewicz-Kopeć** – Prodziekan ds. Ogólnych i Jakości Kształcenia Wydziału Filozoficznego, opiekun Samorządu Studenckiego AIK

mgr Tomasz **Konturek** – doktorant w Instytucie Kulturoznawstwa AIK, koordynator akcji „Rodacy-Bohaterom”

Już od sześciu lat na naszej uczelni podejmowane są inicjatywy związane z Polakami mieszkającymi na Kresach dawnej Rzeczypospolitej. W działania te aktywnie angażują się studenci (w tym Samorząd Studencki), doktoranci, a także nauczyciele akademicy biorący udział w projektach współorganizowanych przez AIK we współpracy z wrocławskim Stowarzyszeniem „Odra-Niemen”.

W ciągu sześciu lat podejmowaliśmy wiele inicjatyw o charakterze społeczno-kulturalno-edukacyjnym związanych z naszymi Rodakami z Kresów, m.in.: gościliśmy w Krakowie ponad 60 dzieci i młodzieży z Litwy i Białorusi oraz ponad 200 nauczycieli i dyrektorów szkół polskich, a także ponad 50 pracowników sektora kultury z Litwy – nieocenionych ambasadorów polskości poza granicami RP.

*

W październiku 2016 roku w murach Akademii Ignatianum gościliśmy dwie grupy (około 100-osobowe) składające się z dyrektorów, nauczycieli (głównie języka polskiego i historii) z polskich szkół z rejonu wileńskiego, sołeczniczego i święciańskiego na Litwie, w ramach projektu Ministerstwa Spraw Zagranicznych *Nauczyciel – przewodnik do polskości*. Oprócz warsztatów (z zakresu współczesnej kultury, literatury, sztuki, filmu, teatru) prowadzonych przez wykładowców AIK nasi goście mieli możliwość poznania Krakowa i Małopolski. Zwiedzili muzea, obejrzeni spektakl *Jakobi i Leidental* w Teatrze Ludowym, spotkali się z reżyserem filmu *Teraz i zawsze* – Arturem Pilarczykem. Tego rodzaju projekty i spotkania z polskimi nauczycielami działającymi poza granicami RP są dla nas niezwykle cenne i inspirujące, a jednocześnie zachęcające do prowadzenia dalszych działań tego rodzaju i poszukiwania środków finansowych na realizację kolejnych projektów.

W grudniu 2016 roku tym razem to my pojechaliliśmy, w ramach oficjalnego zakończenia projektu, na Litwę, do Wilna, do Sołecznik. Pobyt ten stał się doskonałą okazją, aby podsumować

projekt, wymienić się doświadczeniami, nawiązać nowe kontakty i zaplanować działania na 2017 rok. Podczas grudniowego pobytu na Litwie mogliśmy uczestniczyć w pięknym Jubileuszu 30-lecia Zespołu Pieśni i Tańca „Solczanka” działającego przy Gimnazjum im. Jana Śniadeckiego w Sołecznikach. W czasie gali podsumowującej Pani Wacława Iwanowska, nauczycielka języka polskiego z Gimnazjum w Ejszyszkach, podzieliła się refleksjami odnoszącymi się także do współpracy z Akademią Ignatianum w Krakowie. Serdecznie dziękując naszym władzom i wykładowcom akademickim, mówiła:

Wyjazd z darami do Rumunii – styczeń 2017; fot. K. Wójtowicz

Przedstawiciele Stowarzyszenia „Odra-Niemen” i AIK w trakcie wyjazdu do Rumunii; fot. K. Wójtowicz

„(...) są to ludzie bezinteresowni, oddani swojej pracy, spuściznie narodowej na Kresach, swojej, ale też naszej wspólnej idei. Doceniamy ich ogromny wysiłek, wielkie poświęcenie dla nas, nauczycieli mieszkających daleko na Kresach. Wiemy, jak potrzeba nam czasami tych powrotów do Macierzy, by zaczerpnąć sił po to, by wracać do swych domów, rodzin, szkół i znowu z uporem, z pełną determinacją, pełnić powinność, misję... być nauczycielem, polonistą na Litwie – przewodnikiem do polskości”.

Nasz grudniowy pobyt na Litwie był również okazją do odwiedzenia Gimnazjum „Żejmiany” w Podbrodziu Litewskim - szkoły, którą wspomagamy zbiórkami w ramach „Akcji Kredki”. Już po raz kolejny nasi absolwenci, zdając egzaminy dyplomowe, zamiast kwiatów dla członków komisji egzaminacyjnych przynosili przybory szkolne przeznaczone dla dzieci z tego polskiego gimnazjum. Wzruszające spotkanie z dziećmi i nauczycielami z Podbrodzia utwierdziło nas w przekonaniu, że naprawdę warto podejmować te wszystkie działania.

Od sześciu lat w Akademii Ignatianum prowadzona jest także akcja „Rodacy – Bohaterom” (edycje Bożonarodzeniowe i Wielkanocne) organizowana we współpracy ze Stowarzyszeniem

„Odra-Niemen”. Aktualnie mieliśmy już jej dziesiątą edycję. Ze strony Akademii Ignatianum organizatorem akcji był Samorząd Studencki na czele z przewodniczącym Tomaszem Ubikiem i opiekunem dr Moniką Stankiewicz-Kopeć, zaś głównym koordynatorem mgr Tomasz Konturek. W akcję, jak zwykle z wielkim zaangażowaniem, włączyli się studenci AIK, doktoranci, wolontariusze. Na dobre wpisała się ona w życie zarówno społeczności Ignatianum, jak również mieszkańców Krakowa i Małopolski, którzy hojnie wspomagają naszych potrzebujących Rodaków na Litwie, Białorusi, Ukrainie, Łotwie, w Mołdawii i Rumunii, przynosząc żywność, środki czystości i wpłacając kwoty pieniężne.

Tegoroczną jubileuszową edycję akcji wsparli patroni honorowi: Ksiądz Kardynał Stanisław Dziwisz – Arcybiskup Metropolita Krakowski, Józef Pilch – Wojewoda Małopolski, Ksiądz prof. dr. hab. Józef Bremer SJ – Rektor Akademii Ignatianum w Krakowie oraz Ksiądz Jakub Kołacz SJ – Prowincjał Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego. W inicjatywę zaangażowały się także krakowskie media (TVP 3 Kraków, Radio Kraków, „Dziennik Polski”, „Dwutygodnik Miejski Kraków.pl”, „Gość Niedzielny – Gość Krakowski”,

Występ Beaty Rybotyckiej w trakcie Charytatywnego Koncertu Kolęd; fot. M. Maciejny SJ

„Niedziela Małopolska”, portal deon.pl oraz portal franciszkański3.pl). Akcję wsparły po raz kolejny: Drukarnia Beltrani, Filmotechnika – Zakład Plakatowania Miasta, Mobilis Group, Telewizja M, Fundacja Ignatianum, Muzeum Dom Rodziny Ojca Świętego Jana Pawła II w Wadowicach. W tym roku po raz pierwszy inicjatywę wsparło Małopolskie Kuratorium Oświaty, dzięki czemu informacja o prowadzonych przez nas działaniach dotarła do wszystkich małopolskich szkół. W ramach akcji zorganizowano charytatywny koncert zespołu Forteca; uświetnił ją także styczniowy Charytatywny Koncert Kolęd zorganizowany w Bazylice oo. Jezuitów, podczas którego wystąpiła Beata Rybotycka wraz z Konradem Mastylą, studenci: Paulina Kopeć, Dagmara Moskwa, Zbigniew Suchta oraz schola dziecięca z parafii św. Stanisława Kostki w Krakowie-Dębnikach.

Tegoroczną edycję akcji „Rodacy – Bohaterom”, tak jak i wszystkie poprzednie, można uznać za bardzo udaną. Po raz kolejny zebraliśmy rekordową ilość paczek: łącznie zgromadziliśmy ponad 4,5 tony żywności, z czego przygotowaliśmy ponad 400 jednakowych paczek z żywnością długoterminową. Wszystkim tym, którzy w jakikolwiek sposób wsparli organizowaną w AIK akcję, serdecznie dziękujemy!

Jednak nie przestajemy wyłącznie na wspomnianych działaniach. Planujemy dalej wspierać naszych Rodaków z Kresów, m.in. organizując dzieciom i młodzieży wakacyjny pobyt w Krakowie oraz kursy języka i kultury polskiej, nauczycielom i działaczom sektora kulturalnego szkolenia i warsztaty metodyczne. Zamierzamy także dalej koordynować akcję „Rodacy-Bohaterom”.

„To, co robi Ignatianum, to jest wspaniała rzecz i w gruncie rzeczy gdyby były ordery dla różnych uczelni za działalność tego typu, to naprawdę Wam należałoby się bardzo wielki order. Właśnie za to, co robicie dla tych Polaków, tam na Kresach” (kpt. dr Janusz Kamocki, Wiceprezes Okręgu Małopolska Światowego Związku AK)

Dobro zawsze wraca – Szlachetna Paczka

Justyna **Kulczycka** – Zastępca Przewodniczącego Samorządu Studenckiego Akademii Ignatianum w Krakowie

Przełom listopada i grudnia to czas, kiedy w całej Polsce trwa akcja „Szlachetna Paczka”. Również społeczność Akademii Ignatianum od lat się w nią włącza. W 2016 roku pomocą objęliśmy rodzinę Pani Danuty, która mieszka wraz z synem Krzysztofem i wychowuje 3 letniego wnuka Adama. I tym razem, jak co roku, akcja zjednoczyła

społeczność AIK, dzięki czemu przygotowaliśmy paczkę o wartości ponad 3 000 zł., składającą się z ponad 10 dużych pudeł z prezentami. Z relacji wolontariusza opiekującego się wybraną przez nas rodziną wiemy, że paczka sprawiła jej wielką radość. Obdarowani w pierwszym momencie nie mogli uwierzyć, że to wszystko dzieje się naprawdę. Mały Adaś, gdy zobaczył wóz strażacki i znalazł swoją ulubioną zabawkę – psa Marshalla z bajki *Psi Patrol*, nie potrafił oderwać się od zabawy.

Nasz reprezentant we władzach Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej

Tomasz **Ubik** – przewodniczący Samorządu Studenckiego Akademii Ignatianum w Krakowie

9 listopada 2016 roku odbył się w Warszawie zjazd reprezentantów wszystkich samorządów studenckich w Polsce, podczas którego zostały wybrane nowe władze statutowe. Dla naszej uczelni jest to wielki sukces, gdyż byli przewodniczący, a obecny wiceprzewodniczący Samorządu Studenckiego Akademii Ignatianum – Lesław Florian, został wybrany na członka Rady Wykonawczej Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej.

Członkowie Rady Wykonawczej Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej; fot. materiały prasowe PSRP

Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej jest niezależną organizacją, będącą oficjalnym głosem całego środowiska studenckiego w Polsce. Parlament reprezentuje studentów wobec władzy państwowej na najwyższym szczeblu oraz na arenie międzynarodowej, współdecyduje o pozycji środowiska studenckiego i polityce państwa wobec ludzi młodych, opiniuje projekty aktów prawnych dotyczących studentów oraz w imieniu studentów przedstawia ich propozycje władzy publicznej, wspiera projekty studenckie, patronuje wydarzeniom kulturalnym, inicjuje działania na rzecz środowiska studenckiego, inspirowanie międzynarodową wymianę studentów.

Do tej pory Lesław Florian aktywnie działał na rzecz studentów w ramach Samorządu Studenckiego Akademii Ignatianum w Krakowie, organizując niemal wszystkie wydarzenia samorządowe.

Z racji pełnionej funkcji reprezentował AIK w Porozumieniu Samorządów Studenckich Uczelni Krakowa, gdzie dał się poznać jako dobry samorządowiec i sprawny organizator. To właśnie dzięki rekomendacji krakowskiego środowiska studentów kandydatura Lesława została poparta w Warszawie.

Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach którego Lesław będzie pracował na rzecz środowiska akademickiego przez kolejne dwa lata, to ustawowy reprezentant wszystkich studentów w Polsce, czyli blisko 1 400 000 Polaków z ponad 300 polskich uczelni wyższych, a Rada Wykonawcza to jego najwyższa władza kolegialna. Przewodniczącym Rady jest Tomasz Tokarski z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. Kadencja Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej trwa od 1 stycznia 2017 do 31 grudnia 2018 roku.

Wśród zadań, jakie stanęły przed Lesławem, znalazło się koordynowanie projektów realizowanych przez Parlament Studentów RP, czyli m.in. organizacja corocznej Krajowej Konferencji PSRP,

Lesław Florian; fot. M. Maciejny SJ

która jest czasem szkoleń i wymiany doświadczeń między samorządowcami z całej Polski, organizacja Gali Nagród Środowiska Studenckiego „ProJuvenes” (jest to nagroda przyznawana najbardziej zaangażowanym osobom i środowiskom działającym na rzecz studentów), organizacja Konwentu Przewodniczących Samorządów Studenckich.

Najważniejszym wyzwaniem, jakie stanie przed kolejną kadencją Parlamentu Studentów RP, będzie jednak skuteczne reprezentowanie środowiska studenckiego przy tworzeniu nowej ustawy dotyczącej szkolnictwa wyższego, tzw. Ustawy 2.0, której założenia szykują obecnie trzy niezależne zespoły, a nad którą następnie będzie pracować Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod przewodnictwem Wicepremiera Jarosława Gowina.

Cała społeczność Akademii Ignatianum w Krakowie gratuluje Panu Lesławowi sukcesu, jednocześnie życząc wielu sił do pracy, roztropności w podejmowaniu decyzji i satysfakcji z wykonywanych obowiązków

O liderach i motywacji

dr Łukasz **Burkiewicz** – adiunkt w Instytucie Kulturoznawstwa AIK (Katedra Kultury Antycznej i Średniowiecznej)

Od 2010 roku Akademia Ignatianum wraz Europejskim Centrum ds. Pracowniczych) oraz Europejskim Domem Spotkań – Fundacją Nowy Staw z Lublina prowadzi cykl warsztatów szkoleniowych dla członków związków zawodowych z Polski, Hiszpanii, Rumunii, Litwy i Włoch. Ich celem jest kształtowanie nowych liderów związków zawodowych, których rozwój został powierzony środowisku akademickiemu przekazującemu wiedzę z zakresu ekonomii, zarządzania, problemów gospodarki, etyki,

aksjologii pracy itp. Innym aspektem projektu jest wzajemna wymiana doświadczeń pomiędzy działaczami central związkowych z różnych państw, której sprzyjają międzynarodowe warsztaty.

Bieżące szkolenie było kolejnym w ramach prowadzonego obecnie projektu pt. „Rola liderów w rozwoju i motywacji następców – nowych liderów związkowych” (Gdańsk, 21–26.10.2016) i uczestniczyli w nim związkowcy z Polski i Hiszpanii. Z ramienia AIK partnerem projektu jest Dziekan Wydziału Filozoficznego, dr hab. Tomasz Homa SJ, prof. Ignatianum, a szkolenie prowadzili: dr Jarosław Kucharski w zakresie roli kształcenia następców w działalności lidera, mentoringu i coachingu oraz dr Łukasz Burkiewicz w zakresie nowoczesnych metod motywacji w organizacji oraz roli kultury organizacyjnej. Kilku dniowe warsztaty zostały połączone m.in. ze zwiedzaniem Europejskiego Centrum Solidarności oraz Stoczni Gdańskiej, co miało szczególne znaczenie dla uczestników spoza Polski.

Chrześcijaństwo a relacje międzykulturowe – nowa seria wykładów

dr Tomasz **Dekert** – religioznawca, adiunkt w Instytucie Kulturoznawstwa AIK (Katedra Historii Kultury Chrześcijańskiej)

W bieżącym roku akademickim Katedra Historii Kultury Chrześcijańskiej (Instytut Kulturoznawstwa AIK) organizuje serię wykładów otwartych, zatytułowaną „Chrześcijaństwo a relacje międzykulturowe”.

Pierwsze spotkanie w ramach cyklu miało miejsce 19 października 2016 roku. Gościliśmy wówczas o. dr. Murata Antoniego Ucerlera SJ, dyrektora Ricci Institute for Chinese-Western Cultural History przy San Francisco University, który w znakomicie multimedialnie przygotowanym wykładzie opowiadał o działalności misyjnej jezuitów w XVI-wiecznych Chinach i Japonii. W bardzo interesujący sposób o. Ucerler przedstawił problemy inkulturacyjne, z którymi borykali się misjonarze w Państwie Środka i Kraju Kwitnącej Wiśni, podkreślając, do jakiego stopnia odmienne kulturowe uwarunkowania panujące w nich obu wymuszały zróżnicowanie metod ewangelizacyjnych, a tak naprawdę jeszcze wcześniej – adaptacyjnych. Jak przekonująco dowodził, doświadczenia XVI-wiecznych jezuitów w Chinach i Japonii jasno pokazują, że jakkolwiek realny dialog międzykulturowy i międzyreligijny musi unikać wszelkiego powierzchownego „przeskakiwania” nad istniejącymi różnicami, domaga się natomiast głębokiego wzajemnego poznania.

17 stycznia 2017 roku odbyło się drugie spotkanie. Tym razem prelegentem był dr Andrzej Mrozek z Katedry Porównawczych Studiów Cywilizacji UJ, semitolog, specjalista od religii starożytnego Bliskiego Wschodu. Gość wygłosił wykład pt. „Wczesne chrześcijaństwo i judaizm: dwie drogi od wspólnych korzeni”. Jego wystąpienie miało charakter jednocześnie historyczno-fenomenologiczny

i demistyfikujący. Jak zauważył, w powszechnej świadomości istnieje wiele błędnych i anachronicznych przekonań na temat charakteru starożytnej religii żydowskiej, które rzutują też na rozumienie źródeł wczesnego chrześcijaństwa. Świat żydowski przełomu er był bardzo zróżnicowany, tzn. istniało w nim wiele różnych oddzielnych, ale wzajemnie się przenikających religijnych nurtów. W dodatku obejmował nie tylko Palestynę, jak też diasporę babilońską i hellenistyczną (przede wszystkim egipską). „Judaizm” w sensie właściwym, tzn. rabiniczny, do którego dziedzictwa nawiązują wszystkie dzisiejsze jego formy, jest w rzeczywistości tworem wyrosłym dopiero ze starożytnej religii żydowskiej, przede wszystkim w związku z drogami, jakimi potoczyła się historia Narodu Wybranego. Najwcześniejsze chrześcijaństwo również powstało w tym środowisku religijno-kulturowym i można je uznać pierwotnie za jeden ze wspomnianych nurtów, mesjanistyczny prąd w obrębie przedjudaistycznego świata religii Żydów. Obie te formy weszły w spór już na wczesnych etapach swojego rozwoju, który ostatecznie doprowadził do ich ostrej antagonizacji i całkowitego rozejścia się. Jednocześnie, jak pokazał prelegent, na przykładzie źródeł syryjskich jeszcze z IV wieku można zobaczyć, że granica pomiędzy „żydami” a „chrześcijanami” nie była dla samych uczestników tych interakcji jasno określona i oczywista.

Zainicjowana seria wykładów w swoim zamierzeniu ma prezentować wyniki badań nad kulturowym i kulturotwórczym wymiarem religii chrześcijańskiej, a także nad funkcjonowaniem chrześcijaństwa i jego kultury w obcych kontekstach religijno-kulturowych

Tydzień Ekonomii Społecznej w Akademii Ignatianum

mgr Agata **Piechowska** – Koordynator Akademickiego Biura Karier AIK

Od siedmiu lat Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Krakowie, we współpracy z małopolskimi ośrodkami akademickimi oraz instytucjami pozarządowymi, organizuje wydarzenia edukacyjne na małopolskich uczelniach. Celem jest popularyzacja w środowisku studenckim wiedzy o ekonomii społecznej i organizacjach tzw. trzeciego sektora poprzez warsztaty, seminaria, wizyty studyjne w podmiotach ekonomii społecznej, dyskusje z ich liderami i pracownikami, debaty oksfordzkie oraz inne formy, które w sposób praktyczny, przystępny i ciekawy przybliżą studentom przedsiębiorczość społeczną. W 2016 r. do grona organizatorów VII Tygodnia Ekonomii Społecznej (TES) odbywającego się w dniach 14–18 listopada dołączyła Akademia Ignatianum w Krakowie.

Skąd potrzeba promowania wiedzy o takiej formie działalności na rynku? Studenci kierunków takich jak kulturoznawstwo lub turystyka często rozważają możliwość prowadzenia własnej działalności gospodarczej opartej na ofercie kulturalnej i turystycznej lokalnych środowisk. Prowadzenie działalności w formie przedsiębiorstwa społecznego (np. spółdzielni socjalnej, fundacji z zarejestrowaną działalnością gospodarczą, spółki z o.o. non-profit) pozwala na korzystanie z dodatkowych form dofinansowania w postaci dotacji, nieodpłatnych szkoleń i usług Małopolskiego Ośrodka Wsparcia Ekonomii Społecznej, zwolnień z niektórych podatków i opłat. Warto więc korzystać!

W ramach TES studenci, wraz z dr Lilianną Dorak-Wojakowską oraz dr. Piotrem Krzysztoforskim, mieli okazję wziąć udział w warsztatach przybliżających wiedzę na temat lokalnych produktów turystycznych i kulturowych, które mogą być tworzone i dystrybuowane jako oferta podmiotów ekonomii społecznej. Warsztaty w Akademii Ignatianum były prowadzone przez Piotra Firleja, pracownika organizacji trzeciego sektora działającej w ramach branży turystycznej Pogórza Karpackiego. Studenci, wspólnie z prowadzącym, analizowali ryzyko wdrażania lokalnych produktów kulturowo-turystycznych na wysokim poziomie, z zachowaniem wartości regionalnych i przy

zaangażowaniu mieszkańców danego terenu. Rozpatrywali zasadność połowicznego zachowania wartości kulturowych celem zapewnienia sukcesu przedsiębiorstwa. W czasie zajęć omówiono ważną rolę w tworzeniu, koordynacji, współpracy liderów i animatorów. Prowadzący pokazał, w jaki sposób pomaga promować usługi zarówno swojego przedsiębiorstwa, jak i licznych organizacji pozarządowych, w jaki sposób skutecznie dociera się do klientów.

Fot. unsplash.com

Fot. unsplash.com

Z inną formą działalności w ramach trzeciego sektora gospodarki zapoznali się studenci dr. Łukasza Burkiewicza, którzy w ramach zajęć „Marketing produktu kulturowego” spotkali się na krakowskim Podgórzu z założycielami Fundacji Wspierania Sztuki Filmowej Cyrk Edison prowadzącej dwa kina studyjne – KIKa i Agrafka. Prowadzący opowiedzieli studentom, skąd wziął się pomysł na tego typu przedsięwzięcie, jak wyglądały „pierwsze kroki”, skąd można pozyskać dofinansowanie do działalności kulturalnej oraz jakie aktywności społeczne (edukacyjne, animacyjne) prowadzi fundacja.

Ważnym wątkiem spotkania była kwestia praktycznego prowadzenia fundacji propagującej kulturę filmową, promocji i marketingu niszowych produktów kulturowych. Studenci pytali o to, czy można zarobić na kulturze i jak dotrzeć z ofertą kulturalną do mieszkańców okolicy, w której mieści się kino.

Domknięciem VII TES była wizyta studentów AIK w siedzibie Centrum Produktu Lokalnego w Rzuchowej. Pomysłodawcy centrum omówili specyfikę tworzenia i dystrybucji ekologicznych produktów lokalnych i ich rolę we wspieraniu lokalnej gospodarki.

VII Tydzień Ekonomii Społecznej był początkiem dłuższej przygody Akademii Ignatianum; uczelnia w dalszym ciągu będzie włączać się w organizację TES, a już wiosną 2017 r. studenci będą mieli okazję wziąć udział w szkoleniach wprowadzających w zagadnienia ekonomii społecznej, aby dowiedzieć się, w jakich formach funkcjonują podmioty ekonomii społecznej i jaka jest specyfika przedsiębiorstw społecznych jako potencjalnych miejsc pracy dla absolwentów. Organizowane przez ABK Ignatianum szkolenia będą okazją do zapoznania się z mechanizmem zakładania przedsiębiorstw społecznych oraz z ofertą ośrodków wsparcia ekonomii społecznej, czyli miejsc, w których znajdują się środki na start i pomoc w założeniu tego typu działalności.

W stronę nowoczesnej dydaktyki. Kilka uwag praktycznych na kanwie konferencji specjalistycznych

dr Katarzyna **Jarkiewicz** – adiunkt w Instytucie Kulturoznawstwa AIK, historyk i antropolog kultury, badacz polskiej religijności; zajmuje się m.in. wirtualną religijnością i dewocjonaliami

Dla każdego dydaktyka Akademii Ignatianum, który musiał zmierzyć się z aplikacjami rekrutacyjnymi naszych absolwentów do innych uczelni europejskich, nie lada wyzwaniem jest wypełnienie tzw. rubryk metodycznych. W niemal każdym arkuszu pojawiają się pytania o konkretne umiejętności, które należy wyskalować i dopasować do sylwetki studenta. Dodatkowo należy ocenić jego możliwości w zakresie podejmowania konkretnej pracy, wskazać mocne i słabe strony oraz (słowo klucz) zanalizować potencjał, jaki posiada.

Problemy z rzetelnym podejściem do tego ocenianego zadania skłoniły mnie kilka lat temu do uczestnictwa w specjalistycznych szkoleniach dla dydaktyków akademickich. W organizowanych rokrocznie na Uniwersytecie Gdańskim „Ideatoriach” czy firmowanych przez Collegium Wratlaviense Kongresach Tutoringu można zaznajomić się z szeroko wdrażanymi na polskich uczelniach rozwiązaniami praktycznymi oraz poznać nowe metody pracy ze studentami. Innowacyjne rozwiązania mają oczywiście zapobiec odpływowi studentów do uczelni bardziej nowoczesnych, tych,

które przywołany wyżej potencjał studentów potrafią nie tylko zbadać, ale i rozwinąć. Odgrywają również niebagatelną rolę w rankingowaniu ośrodka akademickiego, gdyż w przyszłości jedynie wyróżniające się akademie będą mogły liczyć na rządowe wsparcie. Wzmocnienie dydaktyki akademickiej służy również w proponowanych zmianach do ustawy o szkolnictwie wyższym sondowaniu możliwości tworzenia zespołów badawczych złożonych nie tylko z pracowników naukowych, ale także świetnie wyszkolonych studentów i doktorantów.

Zarządzanie międzykulturowe

dr Łukasz **Burkiewicz** – adiunkt w Instytucie Kulturoznawstwa AIK

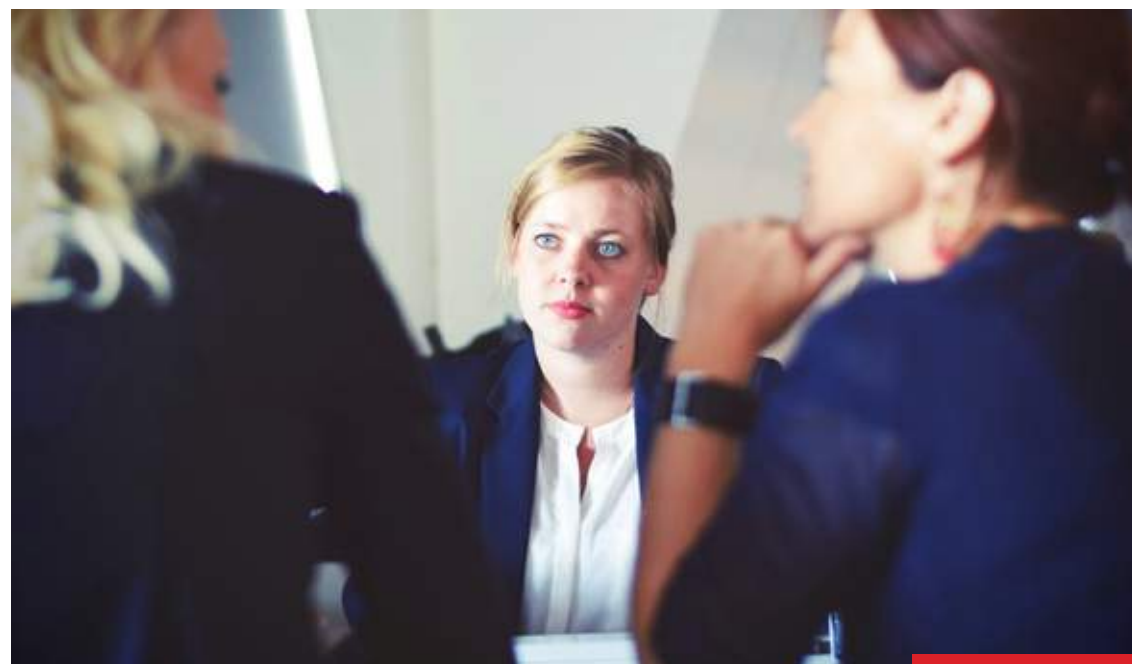
Zdaniem wielu badaczy najbardziej fundamentalne zjawiska zachodzące we współczesnym świecie to procesy globalizacji i integracji ekonomicznej. Wiele organizacji działa w różnych częściach świata, a zatem na ich pracowników oraz klientów mają wpływ rozmaite kultury narodowe i regionalne. Poszczególne kultury wchodzą coraz intensywniej we wzajemne interakcje. Wpływa to determinująco na rozwój, ale również niesie ze sobą wyzwania w sferze zarządzania i etyki, stawiając przed współczesnymi menadżerami wymóg posiadania kompetencji z zakresu działania w środowisku międzykulturowym. Taka tematyka towarzyszyła uczestnikom konferencji pt. *Zarządzanie międzykulturowe – etyka, kultura, gospodarka* zorganizowanej przez Wydział Filozoficzny AIK 12 stycznia 2017 roku.

W trakcie konferencji uczestnicy zadali sobie wiele pytań, na które próbowali odpowiedzieć w przedstawionych referatach, m.in.: Czy różnice kulturowe są źródłem przewagi konkurencyjnej? Czy nieumiejętne zarządzanie wielokulturowością może doprowadzić do niepowodzenia? Czy jest to źródłem (nie)uzasadnionych obaw? Jak kształtować kulturę organizacyjną w środowisku wielokulturowym?

Partnerem sesji została firma Lucrum sp. z o.o. specjalizująca się we współpracy z przedsiębiorstwami ukraińskimi. Interdyscyplinarność tematu sprawiła, że stał się on przedmiotem rozważań specjalistów różnych dziedzin: filozofów, ekonomistów, menadżerów, kulturoznawców, psychologów, jak również przedstawicieli wszystkich sfer gospodarki: publicznej, prywatnej i pozarządowej (non profit). W konferencji uczestniczyli naukowcy z Akademii Ignatianum w Krakowie, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Łódzkiego, Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie, Politechniki Rzeszowskiej, Wyższej Szkoły Biznesu w Dąbrowie Górniczej, Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku Białej, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie oraz Collegium Civitas. Ponadto w obradach wzięli udział prelegenci z ośrodków zagranicznych: z Politechniki Lwowskiej oraz Państwowego Uniwersytetu w Sumach.

Fot. unsplash.com

Na kanwie obecnej dyskusji wokół prac interdyscyplinarnego zespołu projektowego założeń nowej ustawy o szkolnictwie wyższym toczy się spór o zakres możliwych obszarów wdrażania nowych kompetencji kadry dydaktycznej. Zwykle przywołuje się klasyczny podział zadań: w zakresie rozpoznania i wzmacniania potencjałów, w tym budowania prospołecznych postaw, w zakresie przekazywania wiedzy i umiejętności oraz w zakresie oceniania. Na tym tle poszukuje się dla konkretnych ośrodków akademickich rozwiązań szczegółowych, które niejako wyróżniałyby te placówki z podobnych im uczelni. Istotne znaczenie ma bowiem rozpoznawalność: fakt, że dany ośrodek legitymuje się określoną praktyką dydaktyczną, na której kanwie rozwija prace badawcze i wdrożeniowe. Dla Akademii Ignatianum jest to o tyle istotne, że jako uczelnia kościelna, a przy tym jezuicka, ma swoją już niejako ad hoc przyznaną markę. Wokół niej więc winna poszukiwać konkretnych rozwiązań wzmacniających kompetencje kadry dydaktycznej i wdrażających ją do badań naukowych. Istotnie najczęstszym przywoływanym rozwiązaniem na konferencjach dydaktycznych w obszarze rozpoznawania i wzmacniania potencjałów jest tutoring akademicki. Wywodzi się on z brytyjskiej tradycji edukacyjnej i jako klasyczna metoda jest obecny na uniwersytetach Oxford i Cambridge. Praktykuje go wiele uczelni wiodących świata, m.in. większość amerykańskich ośrodków akademickich, w tym wszystkie tamtejsze jezuickie placówki.

Tutoring opiera się na regularnych, bezpośrednich spotkaniach tutora, opiekuna naukowego, osoby posiadającej wiedzę i doświadczenie w danej dziedzinie z podopiecznym, czyli tutee. W czasie spotkań, tzw. tutoriali, zwykle odbywających się co 2-3 tygodnie, tutor poznaje swojego podopiecznego, służy mu radą i umiejętnie wyznacza ścieżkę rozwoju. Część tutorów dodatkowo może służyć podopiecznym jako mentorzy. Ci posiadający bardzo wysoki potencjał osobowy mistrzowie są kreatorami postaw i zachowań swych uczniów, a jako tacy mogą znacznie bardziej oddziaływać na rozwój zawodowy i naukowy podopiecznych. Spotykają się też z nimi częściej, zwykle minimum raz w tygodniu. Tutoring jest drogą metodą dydaktyczną, gdyż tutorzy zwykle pracują nie więcej niż z trzema podopiecznymi. Koszty powodują, że w warunkach polskich mogą go w pełnym zakresie wdrażać jedynie ośrodki wiodące w pracy naukowej bądź te, które posiadają niewielką liczbę studentów, np. Wydział Oceanografii i Geografii Uniwersytetu Gdańskiego. Wiele jednak polskich uczelni jak Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Gdański czy Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu stara się choć w minimalnym stopniu proponować tutorial, bo to jest najprostsza forma edukacji spersonalizowanej odpowiadającej współczesnemu pokoleniu młodzieży, tzw. indywidualistycznych odkrywców. Ponieważ tutoring jest procesem współpracy nakierowanym na rozwój podopiecznego w zakresie umiejętności akademickich, tj. pisanie tekstów, prezentacji wiedzy,

Fot. unsplash.com

prowadzenia dyskusji, doskonale sprawdza się w zajęciach specjalistycznych, metodycznych i typu seminaryjnego. Może być również forsowany jako przedmiot obieralny. Nabycie przez kadre dydaktyczną kompetencji w zakresie tutoringu akademickiego wymaga w Polsce 64 godzin szkoleniowych oraz minimum jednego pełnego kursu tutorialu specjalistycznego powiązanego z certyfikacją. Programy dedykowane dla uczelni, wdrożeniowe i szkoleniowe, przygotowuje jedynie Collegium Wratislaviense z Wrocławia, co krytykuje wiele uczelni jako niezdrową, monopolistyczną praktykę. Wątpliwości budzi też automatyczne powielanie metody z innego obszaru edukacyjnego i przeszczepianie jej na grunt polski, niemniej nie widzi się alternatywy dla tego modelu rozwojowego. W jezuickiej pedagogice z pewnością tutoring jest systemem zbliżonym do koncepcji *magis*, gdyż tak jak ona nastawiony jest na samorozwój pod silnym kierownictwem oraz ma perspektywę holistyczną.

W zakresie przekazywania wiedzy i umiejętności dominuje dziś nastawienie na metody z nośników cyfrowych i platform wirtualnych. Uważa się, że tzw. „cyfrowi tubylcy” nie są zdolni do odbioru tradycyjnego przekazu akademickiego i łatwiej oraz szybciej przyswajają wiedzę podaną im w sposób bliski ich codziennemu życiu: przez tablety czy smartfony. Ponieważ już na poziomie szkolnictwa podstawowego i średniego wdrażane są metody tzw. odwróconej lekcji, to również ten model proponuje się do nauczania akademickiego,

co krytykuje wielu jako zaburzenie dotychczasowych relacji na uczelni: kadra dydaktyczna nie tyle jest ciałem podającym, co korygującym, a całość odpowiedzialności za proces nauczania przerzuca się na studenta. Zadaniem nauczyciela jest jedynie wskazać podopiecznemu ścieżkę dotarcia do potrzebnych mu informacji lub ewentualnie przez przygotowane materiały dydaktyczne (zawieszane na platformach edukacyjnych krótkie teksty, prezentacje multimedialne, nagrania, filmy, quizy) zainicjować proces przyswajania przez niego potrzebnej mu wiedzy. Całość kursu sprowadzana jest do rozwiązywania specjalistycznych przypadków (metoda *case study*) lub odpowiedzi na postawione przez prowadzącego pytania (metoda *peer instruction*), często z wykorzystaniem *clicker system*, tj. głosowania za pomocą telefonu komórkowego ze specjalną aplikacją. W Polsce od wielu lat w szkolnictwie wyższym wdrażany jest e-learning, najczęściej poprzez umieszczanie na specjalnych platformach treści dydaktycznych, które udostępnia się studentom po zalogowaniu na określony kurs. Wspiera to tradycyjny proces dydaktyczny, ale go nie zastępuje: tylko połowa przydzielonych prowadzącemu zajęć może być prowadzona w formie elektronicznej, a egzaminowanie wirtualne musi się odbywać pod kontrolą w sali dydaktycznej. Najczęściej na platformie Moodle dostępne są pełne kursy online, często z ocennymi weryfikatorami wiedzy i umiejętności, niemniej mało uczelni tak jak Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie wspiera proces tworzenia nowych kursów poprzez

Fot. unsplash.com

pomoc wyspecjalizowanych centrów e-learningu. W związku z tym udział polskich uczelni w Coursera, czyli masowym, otwartym, globalnym rynku kursów uniwersyteckich online jest minimalny. W Akademii Ignatianum, w ramach realizowanego w latach 2009–2010 projektu „Nowoczesna Uczelnia”, powstało 14 wykładów online początkowo dostępnych na platformie blackboardowej, potem przeniesionych na Moodle. Brakuje kontynuacji tego przedsięwzięcia, zwłaszcza wobec bogatej tradycji tworzenia na jezuickich uczelniach w Stanach Zjednoczonych i w Ameryce Łacińskiej kursów wirtualnych. Na platformie JesuitNET jest ich w tej chwili blisko 500 dla ponad 250 tys. studentów.

Najwięcej zamieszania wywołuje obecnie wdrażanie nowych rozwiązań w obszarze oceniania. Krytyce podlega zwłaszcza gamifikacja (grywalizacja) uczelnianych kursów, gdyż zdaniem oponentów z jednej strony infantylizuje proces nauczania, z drugiej wprowadza niezdrową rywalizację. Przeniesienie mechaniki gier na pole

edukacji jest jednak nieuniknioną konsekwencją upowszechnienia wśród młodych ludzi zdobyczy informatyki. Pomysły wprowadzenia do nauczania w szkole podstawowej podstaw projektowania wiążą się z koniecznością dostosowania również na uczelniach oferty dydaktycznej do potrzeb tych nowych studentów. Zgrywalizowane kursy pozwalają nie tylko na ukształtowanie nowych umiejętności, zwłaszcza radzenia sobie z nietypowymi sytuacjami w życiu zawodowym, ale głównie pokazują w systemie rankingowym, jaki potencjał drzemie w poszczególnych jednostkach. Podstawowy dylemat nauczycieli, na ile przyznana ocena końcowa jest rzeczywiście adekwatna do wysiłku włożonego w proces przyswajania informacji oraz na ile oddaje trwałe pozyskanie wiedzy, w tym systemie oceniania odpada, gdyż weryfikuje go mechanizm gry: ci, którzy nie będą posiadać odpowiedniej ilości wiedzy i umiejętności, nie przejdą na kolejny poziom gry, a więc nie zaliczą kursu. Grywalizacja oczywiście najlepiej sprawdza się w przedmiotach specjalistycznych na akademiach technicznych czy medycznych: uczy nawigacji, pokazuje, jak przeprowadzić operację na otwartym sercu czy pozwala stworzyć wielokondygnacyjny budynek mieszkalny z opcją dla niepełnosprawnych. Niemniej w humanistyce również możliwe jest jej praktyczne wykorzystanie, np. dla stworzenia tablicy genealogicznej szlacheckiego rodu, przygotowania projektu rewitalizacji starego pałacu czy opracowania wykazu osób z zespołem Aspergera w przemysłowej aglomeracji.

Podniesienie poziomu dydaktyki akademickiej jest oczywiście wyborem uczelni. W realizowanej przez nią misji powinna znajdować się jednak opcja projakościowa, gdyż od tego zależy tak naprawdę przyszłość danego ośrodka: ilu nowych studentów zostanie zrekrutowanych, jacy będą to absolwenci i jaki poziom zawodowego przygotowania będą oni posiadać. W Akademii Ignatianum dyskusja na ten temat winna się także pojawić z uwagi na jezuicki charakter uczelni: to, co specyficznie przynależy do katolickich akademii, powinno być promowane i rozwijane oraz stanowić wizytówkę (markę) naszych ośrodków.

Powyższym artykułem niejako zachęcam do dzielenia się swoimi uwagami i pomysłami, aby tym samym wzbogacić naszą uczelnianą ofertę dydaktyczną.

KRIPA – indyjska wersja terapii 12 Kroków AA

dr Jacek **Poznański** – kapłan jezuita, teolog, adiunkt w Katedrze Logiki i Teorii Poznania AIK. Zajmuje się filozofią nauki i techniki, filozofią przyrody, logiką i metodologią ogólną oraz relacjami nauka-religia.

Ashley miał niecałe 20 lat, gdy go spotkałem. Jest synem katolika i matki z rodu braminów. Trafił do ośrodka rehabilitacji Fundacji Kripa w Vasai koło Mumbaiu w dniu, w którym przyjechałem. Jego problem to LSD.

Life Saving Drug – jak go przewrotnie nazywają dealerzy – sprawił, że Ashley stracił rok życia i wielką szansę studiowania w najbardziej prestiżowej w dawnym Bombaju szkole, jezuickim St. Xavier Institute of Informatics. Po kilku dniach detoksu w zamkniętym skrzydle Kripy błąkał się spłoszony po całym budynku. Nie mógł znaleźć sobie miejsca. Dorwał gitarę i pogrywał w stołówce, sekretariacie, na korytarzu i po pokojach kawalki Metaliki: „Enter sandman” i „Nothing else matters”. Chyba z poczucia winy studiuje nocami analizę matematyczną i wyższą algebrę. Studiuje albo raczej chce nas wszystkich przekonać, że wraca do normalności.

W Vasai, niewielkim jak na Indie mieście, powstało w ostatnich latach ponad dziesięć

ośrodków dla alkoholików. Większość ogranicza się do detoksu i niecałych trzydziestu dni „reanimacji” po ciągach. To businessy prowadzone przez byłych alkoholików. Trzeźwienie to dobry interes. Tym lepszy, im bardziej redukuje się inwestycje do minimum, stawia na chemię i rezygnuje z dania możliwości pełnej, trzymiesięcznej rehabilitacji.

Vasai to symbol problemu uzależnień, który w Indiach rozrasta się do zatrważających rozmiarów. Jeszcze dziesięć lat temu do ośrodków rehabilitacji przychodziły osoby głównie w wieku 45–55, a dzisiaj najczęściej 20–25 lat. Styl życia indyjskiego społeczeństwa szybko się zmienia.

Kripa, czyli łaska

Centrum założył w Mumbaiu w roku 1981 pochodzący z Vasai diecezjalny ksiądz Joseph Pereira. Poznałem go w Polsce, w Centrum Dialogu i Kultury w Oświęcimiu, gdzie prowadził kilkudniowy kurs jogi i medytacji chrześcijańskiej. Będąc w Indiach, chętnie skorzystałem ze sposobności zobaczenia na własne oczy jego dzieła, choć kosztowało to 2 dni drogi indyjskim pociągiem. Przebywałem tam miesiąc. Miłym prezentem na koniec był certyfikat.

Ośrodek w Vasai otworzyła – dziś święta – Matka Teresa z Kalkuty w 1994 roku. Ofiarowała wtedy ks. Pereirze figurkę Matki Najświętszej, która do dzisiaj znajduje się w oszklonej gablocie

Kaplica w ośrodku Kripy w Vasai; fot. J. Poznański SJ

Fragment ruin portugalskiego Vasai z XVI w; fot. J. Poznański SJ

w kaplicy ośrodka. Kripa to owoc inspiracji Matki Teresy, z którą przez lata przyjaźnił się ks. Pereira. Jak przystało na wieloreligijny kontekst, czerpie on również od hinduskiego mistrza jogi, B.K.S. Iyengara (+2014), którego uczniem był od roku 1968. To jego duchowa matka i duchowy ojciec, jak sam mówi. Oboje wnieśli istotny duchowy wkład w to dzieło. Obecnie Kripa Foundation jest

największą organizacją pozarządową afiliowaną do Ministry of Social Justice and Empowerment indyjskiego rządu, a ks. Pereira został wielokrotnie odznaczony najwyższymi odznaczeniami państwowymi (ostatnio w czerwcu 2014 przez prezydenta Indii). Dzisiaj organizacja jest obecna w 12 stanach indyjskich, prowadzi 69 różnych projektów. Ośrodki powstają także poza Indiami.

Specyfika metody

W Vasai są trzy oddziały: dla osób chorych na Aids/ HIV (od 1991), oddział opieki dla osób starszych i w okresie terminalnym różnych chorób; największy oddział to ten dla trzeźwiejących alkoholików i innych uzależnionych.

W Kripie stworzono inkulturowaną metodę holistycznego towarzyszenia ludziom w wychodzeniu z uzależnień opartą na dwunastostopniowym programie Anonimowych Alkoholików. Program ten posiadał od samego początku wymiar psychoduchowy oraz psycho-społeczny. Istotnym elementem podejścia Kripy jest natomiast specjalny program ćwiczeń: Kripafoundation Iyengar Yoga. Układ asan dodaje wymiar trzeci – psycho-somatyczny. Stworzył go sam Iyengar. To ważne narzędzie duchowo-cieleśnej dyscypliny, którego uczą się każdego rana mieszkańcy ośrodka.

Podstawową ideą AA jest odwołanie się do wymiaru duchowego, Siły Wyższej, do Boga takiego, jakim dany człowiek Go rozumie. Aby utrzymać

trzeźwość, konieczne jest całkowite powierzenie się Bogu oraz stały z Nim kontakt przez modlitwę i medytację. W Kripie proponuje się metodę medytacji w duchu o. Johna Maina OSB polegającą na powtarzaniu krótkiej formuły modlitewnej. Ks. Pereira jest krajowym koordynatorem wyrosłej z nauczania o. Maina Światowej Wspólnoty Medytacji Chrześcijańskiej.

Większość zespołu w Vasai to byli alkoholicy, niektórzy po kilku powrotach do alkoholu. Wielu to mężczyźni bez rodzin. Mieszkają tutaj na drugim piętrze, śpią we wspólnej sali, a w ciągu dnia podejmują różne obowiązki. Dostają za to symboliczne wynagrodzenie. Wielu nie ma się gdzie podziać. Bez Kripy byłiby na ulicy. Jedynie szefowa ośrodka, ok. 60-letnia Jean, pielęgniarki i dochodzący lekarze nie byli uzależnieni. Ale już druga osoba w hierarchii organizacji, pan Bosco, to był alkoholik. W czasie mojego pobytu obchodziliśmy jego 22 rok bez picia.

Wiara i nauka

Ks. Pereira podkreśla powiązanie wiary i nauki w procesie wychodzenia z alkoholizmu. W 1999 roku powołano Kripa Research Institute w Andheri, który corocznie publikuje w czasopiśmie naukowych artykuły o uzależnieniach. Współpracuje on z Uniwersytetem Południowej Florydy. W swoich wystąpieniach ks. Pereira często odwołuje się do wyników badań medycznych, socjologicznych, psychiatrycznych i psychologicznych dotyczących problemów uzależnień od alkoholu i narkotyków. Przypomina, że związek nauki i wiary występuje na wielu poziomach. Na przykład nauka dostarcza narzędzi wykrywania alkoholizmu, analizy jego etapów. Lecz gdy ta prawda o byciu alkoholikiem dotrze do człowieka, jedynym skutecznym wyjściem jest zawierzenie się Bogu.

Ks. Joseph Pereira obchodzi urodziny; fot. Bosco

Religie w Kripie

Kripa jest wyraźnie katolicka. W sali im. BKS Iyengera, która służy do jogi i wykładów, na ścianach wisi Droga Krzyżowa, a delikatnie zza zasłony widać portret Jezusa o ciepłym obliczu. Wszędzie portrety Matki Teresy, krzyże. Codziennie msza święta. Kapłan z „piciorsem” jest członkiem zespołu. Ale w ośrodku nikogo się nie nawraca. Każdy modli się w swojej tradycji. Przed południem jest 15 minut głośnego czytania w grupach świętych Pism. Chrześcijanie oczywiście czytają Biblię, hindusi – Bhagavad-Gitę, muzułmanie – Koran. Lektura kończy się przypomnieniem sobie dwunastu kroków AA.

W Kripie zachodzi intensywny dialog międzyreligijny, dialog na poziomie życia i doświadczenia. Wszyscy są tutaj razem: hindusi różnych nurtów i sekt, chrześcijanie wszystkich konfesji, muzułmanie wielu odłamów. Ponad religiami tych mężczyzn połączyło zniewolenie alkoholem, nieuleczalna choroba. Aby się jej przeciwstawić, w tym międzyreligijnym środowisku starają się pogłębiać swoją duchowość, by móc potem budować życie na nowo. Ks. Pereira podkreśla, że bez rozwinięcia praktyk duchowych nie są w stanie wyjść z alkoholu i utrzymać się w trzeźwości. Zresztą program AA jest właściwie programem duchowych ćwiczeń, trochę na

wzór Ćwiczeń duchowych św. Ignacego z Loyoli. Nic dziwnego, prawie od początku założycielom AA towarzyszyła przyjaźń jezuitów, o. Edwarda Dowlinga SJ. W Kripie spojrzenie na te ćwiczenia dyskretnie ubogaciła hinduska tradycja.

Bombaj. Pierwszy ośrodek Kripy; fot. J. Poznański SJ

Wszyscy wielokrotnie każdego dnia jednoczą się w sławnej modlitwie: „Boże, daj nam łągodność...”.

Wspomnienie o Ojcu Profesorze Romanie Darowskim (1935–2017)

dr Beata **Stuchlik-Surowiak** – redaktor „Ignatianum”

Kiedy w ubiegłym roku, na łamach naszego pisma, składaliśmy Ojcu Romanowi urodzinowe życzenia, nikt nie przypuszczał, że tak szybko przyjdzie nam się z Nim pożegnać. Poproszony przez nas wówczas o zredagowanie krótkiego tekstu będącego opisem Jego drogi naukowej, przysłał nam... kilkudziesięciostronicowe notatki, z których mieliśmy „coś sobie wybrać”. Myśląc o tym dzisiaj, wyraźnie widzę, że popełniliśmy wtedy nietakt, niełatwo jest bowiem zamknąć w kilku zdaniach tak bogate życie. Tym trudniej zrobić to teraz...

Roman Darowski urodził się 12 VIII 1935 roku w Szczepanowicach nad Dunajcem. W rodzinnej miejscowości ukończył szkołę podstawową, potem wstąpił do Małego Seminarium Jezuitów w Nowym Sączu, by w lipcu 1951 roku rozpocząć dwuletni nowicjat Towarzystwa Jezusowego w Starej Wsi. Uzupełniał tam też wykształcenie w zakresie szkoły średniej i w roku 1955 złożył egzamin dojrzałości.

Kolejny etap Jego drogi życiowej stanowiły studia filozoficzne na Wydziale Filozoficznym Towarzystwa Jezusowego w Krakowie (1955–1958) oraz studia teologiczne na warszawskim Bobolanum

(1958–1962). Również w stolicy, 31 VII 1961 roku, przyjął święcenia kapłańskie.

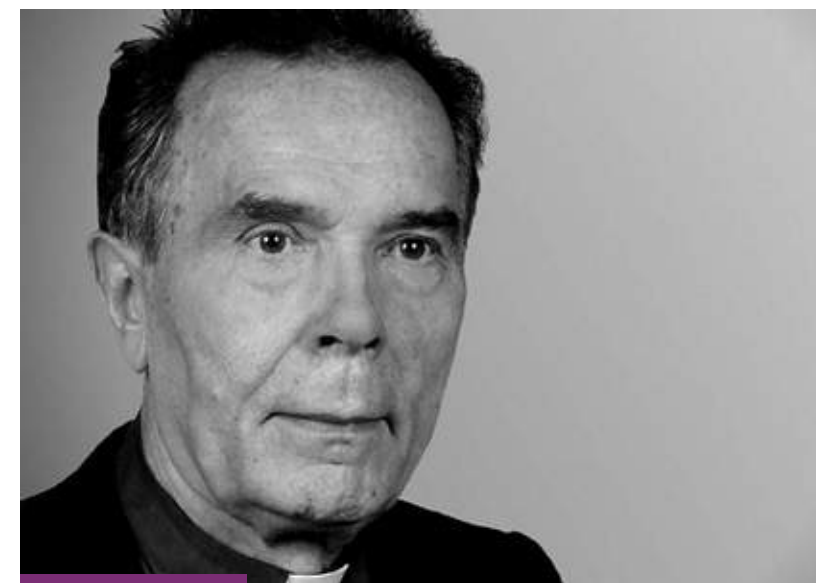
Następne lata upłynęły Mu pod znakiem podróży zagranicznych – we francuskiej miejscowości Paray-le-Monial odbył trzecią probację zakonną, czyli studium prawa zakonnego i duchowości ignacjańskiej, następnie podjął trzyletnie, uwieńczone doktoratem, studia filozoficzne na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Po rocznym pobycie w Monachium, gdzie uczęszczał na wykłady z filozofii, w roku 1967 powrócił do Krakowa i zamieszkał w Kolegium Jezuitów przy

ul. Kopernika 26. Rozpoczął tym samym najdłuższy, jak miało się okazać, bo trwający nieprzerwanie przez 50 lat, rozdział Swojego życia – działalność naukowo-dydaktyczną.

Ojciec Roman Darowski wykładał na jezuickim Wydziale Filozoficznym, z którego wyrosła dzisiejsza Akademia Ignatianum, na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie (dzisiejszy Uniwersytet Papieski Jana Pawła II) oraz w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie. Wprowadzał studentów w tajniki filozofii, wykładał zagadnienia ateizmu i dialogu z niewierzącymi; w roku 1969 został profesorem nadzwyczajnym, a w 1990 uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Przez kilka kadencji był dziekanem Wydziału Filozoficznego Towarzystwa Jezusowego, a po przekształceniu – Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej Ignatianum (obecnie Akademia Ignatianum). W roku 2009 z Jego inicjatywy utworzono tam Uniwersytet Trzeciego Wieku. O tym, jak wielką wagę przykładał do tego dzieła, najlepiej świadczy fakt, iż kilka dni przed śmiercią, już ciężko chory, spotkał się z jego słuchaczami.

Należał do wielu gremiów naukowych i decyzyjnych, był członkiem m.in. Rady Naukowej Episkopatu Polski, Komisji Episkopatu Polski do Spraw Dialogu z Niewierzącymi, przewodniczącym Sekcji Filozoficznej Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie oraz Towarzystwa Naukowego Księży Jezuitów w Krakowie.

Ojciec Roman Darowski był autorem ponad 350 prac naukowych, głównie z dziedziny filozofii

Ś.p. Prof. Roman Darowski SJ; źródło: jezuici.pl

i historii. Warto wymienić zwłaszcza Jego monumentalne prace z zakresu historii filozofii jezuitów od XVI wieku aż do czasów współczesnych. Szczególne miejsce w Jego spuściźnie pisarskiej zajmują także książki i artykuły na temat rodzinnych Szczepanowic, o których nigdy nie zapominał i które dzięki Niemu są dziś wsią mającą rekordową chyba liczbę opracowań.

Ojciec Profesor Roman Darowski odszedł 15 stycznia 2017 roku. Podczas homilii w trakcie Mszy św. pogrzebowej padły m.in. słowa: „w życiu ojca Romana wyraźnie zaznaczył się rys jezuickiego *magis* – czyli więcej, bardziej, lepiej”. Trudno się z tym nie zgodzić...

W artykule wykorzystano fragmenty homilii wygłoszonej podczas Mszy św. pogrzebowej ś.p. o. Romana Darowskiego SJ, 19 stycznia 2017 roku.

Światło w architekturze

dr Barbara **Hryszko** – historyk sztuki, adiunkt w Katedrze Estetyki i Wiedzy o Sztuce Instytutu Kulturoznawstwa AIK

W czerwcu 2016 roku na stronie internetowej Koła Naukowego Historyczno-Artystycznego „SztukARteria” działającego w Akademii Ignatianum w Krakowie miała miejsce inauguracja wirtualnej wersji wystawy fotografii studentów naszej Uczelni wykonanych w trakcie pleneru fotograficznego, który odbył się w czasie zabytko-znawczego objazdu naukowego po okolicach Biecza 7 maja 2015 roku.

Jest to przedłużenie wystawy prac studentów pt. „Światło w architekturze”, której wernisaż odbył się 21 maja 2015 roku w holu przed Aulą Akademii Ignatianum. Fotografie miały wisieć parę dni, jednak na prośbę Biura Promocji AIK czas ekspozycji wydłużono do końca czerwca. Wystawa cieszyła się tak dużym powodzeniem, że postanowiliśmy stworzyć jej internetowe wydanie.

Zdjęcia prezentowane na wystawie zostały wykonane przez studentki kulturoznawstwa Akademii Ignatianum w Krakowie: Katarzynę Skrzypczyk, Katarzynę Tkaczyk, Katarzynę Zając, Agnieszkę Sędzimir, Elżbietę Sitnik, Żanetę Łabudzką, Annę Matejko. Przygotowanie wirtualnej wersji wystawy: Katarzyna Tkaczyk. Tekst i opieka naukowa nad Kołem: dr Barbara Hryszko.

Wirtualna wersja wystawy: <http://sztukarteria.blogspot.com/p/wystawa-swiatow-sztuce.html>.

Lekki zawrót głowy, czyli filozofia w działaniu

dr Celina Kisiel-Dorohinicka – adiunkt na Wydziale Filozoficznym AIK; zajmuje się m.in. metodyką nauczania etyki i filozofii

W filozofii ważnym jest, by myśleć samodzielnie. Jednak wiele filozoficznych kwestii może budzić pewne przerażenie. Myślenie filozoficzne to wyzwanie, dreszcz emocji i lekki zawrót głowy. Jeśli wolisz funkcjonować na bezpiecznym gruncie, zdecydowanie nie czytaj poniższych słów.

Skoro pozostałeś przy kolejnym akapicie, posłuchaj wzruszającej i dającej do myślenia historii: Janek dostał dwóję z dyktanda. Jak można się spodziewać, fakt ten sam w sobie nie stanowił dla chłopaka problemu. Spokój odebrała mu myśl o matce. Choć za niepowodzenia szkolne mama nigdy Jankowi nie „obrywała” głowy, obciążanie jej w tym momencie zmartwieniami wydało się chłopcu czymś okrutnym. Odkąd ojciec wyprowadził się i zamieszkał u innej kobiety, mama stała się bardzo smutna. Jedyną radością jej życia był

teraz syn. Janek zdawał sobie sprawę z powagi sytuacji. Co zrobić? Do głowy przychodziło mu tylko kłamstwo. Nie zasmuci mamy, jeśli powie, że dostał czwórkę, a zeszyt zostawił w szkole, więc pokaże go innym razem. To wydawało się „mieć ręce i nogi”. Do czasu, kiedy najlepsza koleżanka chłopca uzmysłowiła mu, że kłamstwo prędzej czy później wyjdzie na jaw, a wtedy mama będzie podwójnie smutna. Sytuacja wymagała zatem głębszego namysłu.

Janek i Zosia włączyli komputer i otworzyli najnowszą aplikację „Konsultomat CeS”. Dzieci doskonale wiedziały, że żaden program komputerowy nie powie im wprost, co mają robić, ale zdążyły już doświadczyć, że historie są ważne. Zosia wstukała w wyszukiwarkę hasło KŁAMAĆ. Na wyświetlaczu pojawił się napis HEZJOD i opowiedziana przez niego historia o pasterzu, któremu kłamstwo nie wyszło na dobre: *Żył kiedyś pasterz. Nudził się przeraźliwie, bo jego owce, jak to owce, dzień w dzień robiło to samo – jadły, beczwały i spały. Pewnego dnia wymyślił więc kawał. Udał, że zły wilk chce go zjeść razem ze stadem i wzywał pomocy, dopóki z pobliskich wiosek nie zbiegli się chłopcy z siekierami i pilami, żeby przepędzić intruza. Jednak zamiast wdzięczności, spotkała ich ze strony pasterza drwina. Figlarz śmiał się do rozpuku. Kilka dni później naprawdę zjawiał się wilk, który chciał pożreć pasterza i jego owce. Obawiając się o swoje życie, pasterz wzywał pomocy, ale tym razem nikt nie przybył na ratunek... Gdyby nie oszukał chłopów za pierwszym razem, wtedy ktoś pospieszyłby mu na pomoc w potrzebie. Oto morał tej historii... Janek zdał sobie jednak sprawę, że jego sytuacja jest inna, niż w historii o pasterzu. Chce przecież okłamać mamę nie z nudów, lecz z troski, by nie była jeszcze bardziej smutna. Co robić?*

Na szczęście pojawił się dziadek Zosi. Wprowadzony w problem zaproponował, by w wyszukiwarkę wpisać hasło KŁAMSTWO W OBRONIE. W odpowiedzi wyświetlił się napis: KANT, ZOBACZ TEŻ KŁAMSTWO W DOBREJ WIERZE. Zniecierpliwione dzieci poprosiły dziadka o bliższe wyjaśnienia. Okazało się zatem, że kiedyś był filozof Immanuel Kant, który powiedział, że nigdy nie wolno kłamać – nawet, kiedy chce się uchronić przyjaciela przed mordercą, który pyta, gdzie ów przyjaciel się ukrył. Janek i Zosia przyjęli tę opowieść ze zdumieniem.

– Słucham?! – krzyczała wnuczka – Mam zdradzić mordercy, gdzie jest mój przyjaciel?! Przecież jeśli go zabije, to ja będę temu winna.

– Kant inaczej się na to zapatrywał – odrzekł zamyślony dziadek. – Uważał, że jesteś odpowiedzialna tylko za to, czy kłamiesz, czy nie. Jeśli powiesz prawdę, będziesz miała czyste sumienie. Za morderstwo odpowiedzialny będzie morderca.

– No to ja nie chciałabym być przyjaciółką tego Kanta. Co to za przyjaciel, który wydaje mnie mordercy tylko po to, żeby mieć czyste sumienie?!

Janek zgadzał się z Zosią co do joty...

– To nie takie proste – kontynuował dziadek. – Jeśli twój przyjaciel okłamałby mordercę, skąd będziesz wiedziała, że ciebie nie okłamię, kiedy uzna, że to konieczne?

Dzieci poczuły się zupełnie zdezorientowane. Według Kanta wolno robić tylko to, o czym się sądzi, że każdemu wolno byłoby to robić przez cały czas...

– Czy jednak wszystkie kłamstwa można mierzyć tą samą miarą? – niecierpliwiła się Zosia. – Jeśli ktoś sprzedaje rower, zapewniając, że jest w dobrym stanie, a hamulce są popsute, to nie ma wątpliwości, że będzie to całkiem zwyczajne kłamstwo. Sytuacja Janka jest zupełnie inna. On nie chce, by mama się smuciła.

Janek podchwycił wątek: – Kłamstwo z rowerm to również co innego, niż gdy okłamię kogoś, kto ma nową fryzurę, w której wygląda jak zombie. Myślę, że nie muszę mu przecież tego mówić. Byłoby to najzwyczajniej w świecie nieuprzejme. On i tak musi poczekać, aż odrosną mu włosy i będzie mógł z nimi zrobić coś innego.

Dziadek zasugerował, by spytać program o UPRZEJME KŁAMSTWO. W odpowiedzi na

wstukane hasło pojawił się napis SCHOPENHAUER. Dziadek tłumaczył: – Filozof ten uważał, że Kant nie miał racji, zakazując kłamstwa zawsze i każdemu. Według Schopenhauera jest wiele sytuacji, w których wolno kłamać. Przykładowo, kiedy czyjeś życie jest zagrożone lub gdy ma się do czynienia z kimś nazbyt ciekawskim albo nieuczciwym.

To się dzieciom niezwykle spodobało. Wreszcie filozofia, która przypadła im do gustu! Jednak po chwili radości uzmysłowiły sobie, że interpretując sytuację Janka według Schopenhauera, wracają do punktu wyjścia. Mama chłopca kiedyś dowie się o nocie z dyktanda i...

Przyszedł czas, by Janek wrócił do domu. Żegnając się z Zosią i dziadkiem, powiedział: – Teraz przynajmniej wiem, czego mi zrobić nie wolno. A to już coś.

Jak skończyła się historia? Smutek chłopca zrobił na matce niepokojące wrażenie: – Co się stało, pewno widziałeś tatę z tą kobietą? – Nie mamo, chodzi o coś zupełnie innego. Dostałem dwóję z dyktanda – przyznał się Janek. Matka odetchnęła z ulgą: – Ach, to nic takiego! Nie domyśliłbyś się, ile ja w twoim wieku robiłam błędów. Niedaleko pada jabłko od jabłoni.

Rozwiązanie problemu znalazło się jeszcze gdzieś indziej, niż w rozważaniach wspomnianych filozofów. Czy były zatem nieprzydatne? Nie o to w filozofii chodzi, by znaleźć odpowiednią historię, dopasować do swojej i w ten sposób uzyskać pewność i spokój, lecz by samodzielnie myśleć na myśli już pomyślanej, nie bać się zadawać pytań i żyć świadomie. Być może dlatego w krajach anglosaskich wiele karier młodzież z własnego wyboru rozpoczyna od studiowania filozofii. Przykładowo, standardowym modelem kariery amerykańskiej jest studiowanie filozofii przed rozpoczęciem studiów prawniczych. I to absolwenci filozofii uzyskują najwyższe wyniki z testów wstępnych na studia prawnicze. W Polsce filozofia nie ma dobrego wizerunku społecznego. Kiedy zawód „filozof” wydaje się najmniej przydatnym pod słońcem, samo studiowanie filozofii (jako pierwszego czy równoległego kierunku) staje się luksusem zapewniającym absolwentom niebanalny start w życie.

Wątki opowiadania zaczerpnięto z książki M.-L. Raters, *Filozof bez brody, czyli jak polubić myślenie*.

W świecie spełnianych marzeń **za kołem podbiegunowym**

Fotoreportaż Dariusza Rotta z Grenlandii

prof. dr hab. Dariusz **Rott** – wykładowca w Instytucie Kulturoznawstwa AIK. Jego pasją jest turystyka kulturowa.

Na łamach naszego czasopisma już kilka razy zamieszczaliśmy relacje z podróży po świecie prof. Dariusza Rotta. Tym razem fotoreportaż z jego wyprawy na zachodnią Grenlandię do Ilulissat, dokąd udał się z ukochanego Reykjavíku.

1.

2.

3.

4.

1. Niezwykły fiord wpisany na listę światowego dziedzictwa UNESCO.
2. Ilulissat to niewielkie miasto daleko za kołem podbiegunowym.
3. W trakcie wyprawy w stronę gór lodowych...
4. Przeżyłem prawdziwą zimę: śnieg, lodowaty wiatr i $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$. Tak, to ja!
5. W dzieciństwie czytywałem Jacka Londona...
6. ...i marzyłem, by wyprawić się saniami ciągniętymi przez psy grenlandzkie.

5.

6.

Obszary integracji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnością

mgr Weronika **Pudełko** – wykładowca na Wydziale Zamiejscowym Nauk Humanistycznych i Społecznych w Mysłowicach AIK (Katedra Pedagogiki)

21 października 2016 roku na Wydziale Zamiejscowym Nauk Humanistycznych i Społecznych w Mysłowicach AIK odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. *Obszary integracji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnością*.

Organizatorami konferencji byli: Górnośląska Wyższa Szkoła Pedagogiczna im. kard. Augusta Hlonda w Mysłowicach, Wydział Zamiejscowy Nauk Humanistycznych i Społecznych w Mysłowicach AIK oraz Szkoła Policealna Socius Jezuitów w Mysłowicach. Patronat honorowy nad tym wydarzeniem objęli: Prezydent Miasta Mysłowice Edward Lasok i poseł do Parlamentu Europejskiego Marek Plura.

W pierwszej części konferencji uczestnicy zostali przywitani przez Rektora Górnośląskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. kard. Augusta Hlonda, dr. Wacława Królikowskiego SJ. Głos zabrali również goście honorowi: m. in. Wiceprezydent Miasta Mysłowice Grzegorz Brzoska oraz poseł do Parlamentu Europejskiego Marek Plura. Uczestnicy mieli także okazję wysłuchać występu artystycznego przygotowanego przez wychowanków Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Dzieci Niewidomych i Słabowidzących z Krakowa. Podsumowaniem obrad tej części konferencji był referat pod tytułem *Przełamywanie barier mentalnych w autopercepcji i percepcji społecznej osób z niepełnosprawnością w kontekście piękna*, wygłoszony przez dr Esterę Twardowską-Staszek i mgr Małgorzatę Alberską.

W drugiej części konferencji uczestnicy wysłuchali wystąpień prelegentów i podjęli dyskusję w dwóch sekcjach. Pierwsza sekcja, której moderatorem była doc. dr Gabriela Paprotna, skupiła swoje rozważania na zagadnieniach związanych z niepełnosprawnością jako zjawiskiem społeczno-kulturowym i przedmiotem naukowej refleksji. Natomiast obrady w drugiej sekcji poprowadziła doc. dr Angelika Barczyk-Nessel i tym razem wystąpienia uczestników skupiały się wokół zjawiska kapitału społecznego i działań na rzecz osób niepełnosprawnych.

Celem konferencji była analiza i upowszechnienie wiedzy związanej z funkcjonowaniem osób niepełnosprawnych. Rozważania na temat integracji społecznej, kulturowej i zawodowej osób z niepełnosprawnością były odzwierciedleniem trzech perspektyw badawczych. Wystąpienia teoretyczno-naukowe pozwoliły na analizę tego tematu w aspekcie prowadzonych badań i literatury. Perspektywę praktyczną przedstawiali specjaliści pracujący w różnego rodzaju instytucjach wspierających osoby niepełnosprawne i podejmujący działania na ich rzecz. Szczególne miejsce w trakcie naszej konferencji zostało poświęcone wystąpieniom osób niepełnosprawnych, które podzieliły się osobistymi refleksjami.

Konferencja pozwoliła na wymianę doświadczeń oraz opracowanie wspólnych wniosków, które wzbogacą aktualny stan wiedzy oraz staną się motywacją do dalszych działań szerzących integrację z osobami niepełnosprawnymi w celu polepszenia ich funkcjonowania w naszym społeczeństwie.

Tomasz Ubik - Przewodniczący Samorządu Studenckiego

1%

Student Najlepsza inwestycja

student^{plus}

FUNDACJA Ignatianum

KRS: 0000236286

◀ Twój **1% podatku** pozwala, aby dzieci, młodzież i studenci realizowali projekty z dziedziny działalności społecznej, kulturalnej, naukowej, oświatowej i sportowej.

Rozliczając swój podatek, **wpisz nasz numer KRS**, a będą to dobrze zainwestowane pieniądze.

Fundacja Ignatianum
ul. Kopernika 26, 31-501 Kraków
Nr konta bankowego
28 1050 1445 1000 0090 3005 8565

www.fundacjaignatianum.pl

zdjęcie: Natalia Słowik/www.nataliaslowik.wordpress.com

Zapowiedzi

- kwiecień 2017 – Tydzień Pracy Socjalnej. Instytut Nauk o Wychowaniu
- 19 kwietnia 2017 – konferencja „Wzrokocentryzm, wizualność i wizualizacja w kulturze”. Instytut Kulturoznawstwa
- 20–21 kwietnia 2017 – konferencja „Starość – jak ją widzi psychologia”. Instytut Psychologii
- 26–27 kwietnia 2017 – konferencja „Wokół 1050 rocznicy Chrztu Polski. Chrześcijaństwo w Polsce na tle Europy”. Instytut Kulturoznawstwa
- czerwiec 2017 – IV Ogólnopolska Konferencja Naukowa z cyklu „Nowe wyzwania w szkolnej profilaktyce”. Instytut Nauk o Wychowaniu
- 13–16 września 2017 – konferencja „Traditions in Transition new articulations in the arts therapies”. Instytut Nauk o Wychowaniu

Twarze Ignatianum

Dominik **Dubiel** SJ

Ur. w 1991 r. Od szóstego roku życia gra na fortepianie. W 2012 roku wstąpił do Towarzystwa Jezusowego. Jest studentem trzeciego roku filozofii w Akademii Ignatianum. Interesuje się duchowością ignacjańską, nową metafizyką oraz szeroko rozumianym postmodernizmem w muzyce. Prowadzi projekt The Jesuit Music i Jezuicki Chór Akademicki oraz blog na stronie jezuici.pl.

Artur **Pruś** SJ

Egoista, który żył tylko dla siebie, ale został uwolniony! Uwiodła go Nieskończona Miłość i teraz nie może o Niej milczeć!

Student drugiego roku filozofii. Od 11 lat zajmuje się filmem. Ma na swoim koncie kilkanaście filmów krótko i średniometrażowych oraz ponad 20 nagród na festiwalach filmowych w kraju i za granicą. Udziela się artystycznie na uczelni, m.in. przez kręcenie teledysków do corocznej kolędy ignacjańskiej (prawie 150 tys. odsłon).

Lubi żyć, jakby dziś był ostatni dzień i jeździć stopem bez pieniędzy. Nie lubi rozgotowanych brokułów.

3,5 roku temu wstąpił do zakonu jezuitów.

